

25 Kasım'da
cinsel şiddete
karşı sokakta,
isyandayız!

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü'ne bu yıl "devlet kaynaklı cinsel şiddeti" konu edinerek hazırlandık. Geçtiğimiz yıllara oranla daha da kurumsallaşan bir kadın çalışmasına doğru adımlar attığımız bu dönemde, **Yeni Demokrat Kadın** olarak 20 Kasım

Uluslararası Nefret Suçu Mağduru Trans Bireyleri Anma Günü'nü de çalışmalarımızın kapsamına aldık. Bizler açısından birçok ilk deneyimi de sağlayan çalışmalarımızdan gazetemize yetiştirebildiklerimizi sizlerle paylaşıyoruz. (Yeni Demokrat Kadın)

Haftalık Özgür gelecek

Pêşaroja Azad

Sayı: 77 Gerçekler devrimcidir!

28 Kasım 2013

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

Hacettepe'de
direniş sürüyor

18 Kasım'dan bu yana direnişte olan Hacettepe işçileri ile görüştük. 04

"Utanç duvarını,
AKP'nin ağlama
duvarına
dönüştürelim!"

Edirne F Tipi Hapishane'de bulunan Tutsak Partizanlar, Özgür Gelecek okurları için aynı hapishane'de bulunan yurtsever tutsaklarla bir söyleşi gerçekleştirdi. Rojava üzerine gerçekleştirilen bu söyleşinin bir diğer özelliği, aynı koşu altında olmayan tutsakların birbirleri ile zor koşullarda gerçekleştirilmiş olması... 06

MIT krizinden
dershane krizine

MIT Müsteşarı Hakan Fidan ile belli çatlakları su yüzüne çıkan AKP-Cemaat bu kez de dersaneler yüzünden gerilim yaşıyor MU? Bu belirleme doğru mu? 08

Ne dersaneler ne özel okullar...

Parasız, bilimsel, anadilde eğitim!

AKP ve Gülen Cemaati arasında "dershanelerin kapatılması" gündemi etrafında patlayan kriz, yerel seçim hesaplarını da parantezine alarak gittikçe derinleşiyor. Hâkim sınıfların, siyasal düzlemdeki bu iki temsilcisi, pastadan daha fazla pay kapmak ve iktidar dalaşında mevzi kazanmak adına kesintisiz bir savaşım içinde. Devlet içindeki hâkimiyet savaşının önemli bir faktör olduğu çatışmayı, bu noktaya getiren en önemli olgunun Gezi İsyanı olduğu bir gerçektir.

İsyanın, AKP hükümetinin prestijini sarstığına, karizmasını çizdiğine ve yönetme kabiliyetini ciddi bir biçimde yıprattığına şüphe yoktur. Bununla birlikte söz konusu çatışmanın, halkın insanca ve özgür bir yaşam mücadelesi uğruna yürütülmediği açıktır. Tıpkı Gezi İsyanı sırasında olduğu gibi, 23 Kasım günü Ankara'da Eğitimi-

Sen'in gerçekleştirmek istediği mitingde yaşanan azgın devlet terörü, AKP ve Cemaatin kesişme noktalarını göstermektedir.

Neo-liberal politikalar ekseninde dizgin-siz özelleştirme saldırılarıyla eğitimi paralı hale getiren ve anadilde eğitim talebine sırtını dönen egemenler, bugün halkı dersaneler ve özel okullar arasında tercih yapmaya zorlamaktadır.

Ataması yapılmayan yüz binlerce öğretmen işsizlik ve geleceksizlik ile boğuşurken, dersanelerde öğretmenler ağır koşullarda ve çok düşük ücretlerle çalıştırılırken ve okullarda öğrenciler öğretmen beklerken bizden "dershanelere" karşı "özel okulları" savurmamız istenmektedir. Oysa bizim tercihimiz bellidir; **eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim!**

Bu mücadeleyi yükseltecek, kendi seçeneğimizi yaratacağız!

Özgür Gelecek'ten

AKP-Cemaat gerginliği
"yumuşak karın" değil!

Merhaba,

Her yönü ile dolu dolu bir haftayı daha geride bırakırken, sayfalarımız da bu yoğunluktan nasibini aldı elbette. Cemaat ve AKP arasında yaşanan "gerginliğin" dersaneler konusunda tekrar tartışılmaya başlanmasının, halkın gündemine zorla taşınmasının gayesini anlatan yazıların ilginizi çekeceğini düşünüyoruz.

Diğer taraftan **20 Kasım Uluslararası Nefret Suçu Mağduru Trans Bireyleri Anma Günü** ve **25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı uluslararası Mücadele (ve Eylem) Günü** kapsamında kadınların ve LGBT bireylerin öfkesini sokağa taşıdığı eylemleri biz de sayfalarımıza taşıdık.

Bu sayımızda Edirne F **Tipi Hapishane**'deki okurlarımız, gazetemiz için olanaksızlıklar içerisinde bir söyleşi olanağı yaratıp, bu emeklerini bizle paylaştılar ve tabii biz de sizle...

Tutsak okurlarımızın yaptıkları söyleşinin de konusu olan Rojava'da süren direnişin TC devletinde yarattığı korku ve paniği, saldırılara da yer verdik gazetemizde. Malum Kürt ulusal sorunu hala devletin "yumuşak karnı"... Sizlere iyi okumalar diliyoruz.

Serkeftin!

Emekçinin Gündemi

Asgari ücretle ne açıklanıyor?

05 Sayfa 05

Pusula

Görev ve yaşam

11 Sayfa 11

25 Kasım'da cinsel şiddete karşı sokakta, isyandayız!

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü'ne bu yıl "**devlet kaynaklı cinsel şiddeti**" konu edinerek hazırlandık. Geçtiğimiz yıllara oranla daha da kurumsallaşan bir kadın çalışmasına doğru adımlar attığımız bu dönemde, Yeni Demokrat Kadın olarak 20 Kasım **Uluslararası Nefret Suçu Mağduru Trans Bireyleri Anma Günü'nü** de çalışmalarımızın kapsamına aldık. Bizler açısından birçok ilk deneyimi de sağlayan çalışmalarımızdan gazetemize yetiştirebildiklerimizi sizlerle paylaşıyoruz. (Yeni Demokrat Kadın)

Çalışmalardan... Çalışmalardan... Çalışmalardan...

İSTANBUL
* **Sarıgazi:** 18 Kasım günü Demokrasi Caddesi'nde **DDSB** ve **YDK** olarak kurulan stantta bildiri dağıtımı ve imza kampanyası sürdürüldü. YDK olarak hazırladığımız bildiri ve broşürlerin de dağıtımını yaptığımız çalışmamızda; kadınlarla sohbet ederek 25 Kasım ile ilgili bilgi verdik.

21 Kasım günü Yenidoğan Mahallesi'nde afiş çalışması, bildiri ve broşür dağıtımı, ev ziyaretleri ve yazılımlar gerçekleştirdik. Sarıgazi duvarları "**25 Kasım'da alanlara**", "**Elif Kaya'ya özgürlük**" yazılımlarıyla süslendi. Ev ziyaretlerinde kadınlar da artık bir şeyler yapmak istediklerini, Kadın İstihdam Paketi gibi birçok yasaya karşı susmamaçklarını, alanları dolduracaklarını, devletin dönem sözcülerine ve korucularına cevap vereceklerini dile getirdiler.

* **Tuzla:** YDK'nın 25 Kasım'a ilişkin çalışmalarını yoğunlaştırması ve DDSB'nin kıdem tazminatına yönelik saldırıya karşı kampanya başlatmış olmasıyla beraber, bizlerin de çalışmaları bu yönde şekillendi. Aydınlı, Konaşlı ve Esenyalı bölgeleri olarak 20 Kasım günü DDSB ve YDK'nın ozalitleri ile çalışmalarımıza devam ettik.

* **Kartal:** YDK'nın 24 Kasım akşam yürüyüşünün Kartal'da olması vesilesiyle bizler de Kartal'ın birçok yerini ozalit ve çağrılarla donattık.

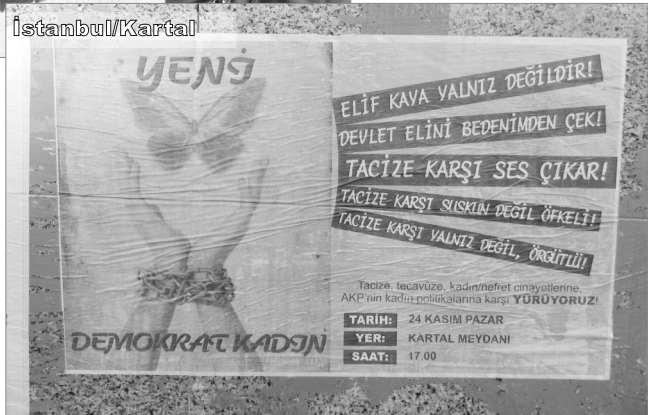
Kadınlarla mücadele etmenin önemi üzerine tartıştık.

BURSA/GEMLİK

YDK'lılar olarak ev çalışmaları esnasında her türlü şiddetin nasıl boşa çıkarılacağına dair örgütlenme üzerine çağrılar yaptık ve gerçekleştirebileceğimiz panelde, yaşadığımız "aile içi" ve "aile dışı" şiddetin panelde dile getirilmesi gerektiğini ve bunun çözüm yollarını orada, birlikte üretirebileceğimizi ve şiddete birlikte dur diyebileceğimizi konuştuk. Ayrıca sürdürülen panel çalışmalarını destekleyecek merkezi materyallerin ve yerelde panele dair çağrı davetiyesinin yaygın bir şekilde dağıtımını yaptık.

İZMİR

Ege Üniversitesi'nde masa açarak bildiri dağıttık, afişleme çalışmaları yaptık. YDK'lı Elif Kaya'nın resimleri ile süslediğimiz standımız aracılığı ile Elif'e özgürlük isteyen kadınlara cinsel şiddete karşı mücadele için sokaklara çağırılan bildiri-

lerimizi dağıttık. "**Cinsel Şiddete karşı isyandayız**" yazılı olan pankartımızı asarken, aynı zamanda şiarımızın yazılı olduğu afişleri üniversite kampüsüne ve Edebiyat fakültesinin içine astık. Sabah saatlerinde açtığımız masamız özellikle öğlen arası bildiri dağıtım sırasında pek çok kadınla iletişim kurmamızı sağladı.

Nefrete ve şiddete karşı ortak mücadele!

20 Kasım 1998'de ABD'nin Boston kentinde **Rita Hester** adında bir trans kadın, kendi evinde, göğsünden aldığı 20 bıçak darbesiyle öldürülmüş halde bulundu. Rita, 90'ların başlarından bu yana artmaya başlayan nefret cinayetlerine maruz kalarak yaşamını yitiren onlarca/yüzlerce trans belki sadece biriydi. Ama Rita Hester cinayetini sembol haline getiren dünya LGBT hareketi, Rita'nın öldürüldüğü günü "**Uluslararası Nefret Suçu Mağduru Trans**

boğdu kimi zaman da gülmekten yaşaran gözlere korku ve hüznü, geleceğe dair kaygı taşıdı.

İlki gerçekleştirilen "**Uluslararası Nefret Suçu Mağduru Trans Bireyleri Anma Günü, BUT Kısa Film Yarışması**"nda yaşanan heyecan ve amatörlik, konuşmacılardan katılımcılara herkese sinmişti. Gala, geçtiğimiz aylarda kanserden kaynaklı yaşamını yitiren **Voltrans Trans Erkek İni-**

atif'nin kurucularından **Ali Arkan**'a atfedildi. "**Biliyoruz ki, o burada**" denilen Ali için gecede bir de Voltrans Trans Erkek İniyatifi'nde yer alan aktivistler tarafından hazırlanan "**Kan-AMA**" isimli kısa filme **Ali Bey Özel Ödülü** ve verildi.

AMED

20 Kasım akşamı **Keskesor LGBTİ** bir eylem düzenledi. **Yeni Demokrat Kadın ve Partizan**'ın da bulunduğu eylemde yapılan açıklamanın ardından polis, Sanat Sokağı'nda yapılan yürüyüş sonrası öldürülen trans bireyler anısına yakılmak istenen fenerlere izin vermedi. Buna tepki gösteren kitle "**Bizler bu fenerleri katledilen arkadaşlarımız için**

yakacağız. Bize değil, bu katliama engel olun" diyerek DTK önüne doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında da sık sık "dağılın" anonsları yapan polis, kitlenin tüm engelleme çabalarına rağmen eylemi gerçekleştirmesi üzerine kitlenin dağılmasıyla takibe koyulan siviller, Keskesor LGBTİ'den iki arkadaşımıza GBT yaptı.

ANKARA

20 Kasım akşamı Yüksel Caddesi'nde bir araya gelen LGBTİ'ler, "**Alışın burada yız**" dedi. Basın açıklamasında LGBTİ'lerin yaşamın her yerinde olduğu vurgulanarak "**transların özgürleşmesi herkesi özgürleştirecektir**" dendi. Açıklamaya **YDG-LGBTİ Komisyonu** da destek verdi.

Bireyleri Anma Günü" ilan ederek, dünyanın birçok yerinde eş zamanlı eylemler düzenliyor ve nefret cinayetlerine karşı mücadeleyi halkların gündemine taşımaya çalışıyor.

İSTANBUL

20 Kasım akşamı; **İstanbul LGBTT Davanışma Derneği** tarafından örgütlenen anma eyleminde ve birçok LGBT kurumu nun ortaklaşa düzenlediği "**BUT Kısa Film Yarışması Gala ve Ödül Töreni**"nde yerimizi aldık. İlk olarak Galatasaray Lisesi önünde buluştuk. Katledilen translar için yakılan mumların ışığında düzenlenen anma eylemine katıldık.

Eylemin ardından gala ve ödül törenine gitmek için Kumbaracı Yokuşu'na doğru sloganlarla yürüdük, İstiklal Caddesi boyunca. Beklenenin üzerinde katılım ve ilginin olduğu galada maddi ve manevi destek veren ve aralarında **İnsan Toplum Vakfı, Rosa Lüksemburg Vakfı** gibi tüm kurumlara, kişilere teşekkürler iletildi. Bu kurumlar arasında bu teşekkürü "en az hak edenlerden" olsa da **Yeni Demokrat Kadınlar**'a da desteklerinden kaynaklı teşekkür edildi.

Galada konuşmasını Kürtçe bir türkülerle başlayıp Azerice bir türkülerle bitiren **Esmeray**'ın anlatımları katılanları kimi zaman kahkahalara

Gezi İsyanı Merkezkaç Kuvvetleri Bozdu: **AKP Çatırdıyor!**

AKP hükümetinin dersaneleri kapatma girişimi, AKP içinde yaşanan klik çatışmasının boyutunu da gün yüzüne çıkardı. Tayyip'in talimatıyla başlatılan operasyon, Cemaatin etki alanına, omurgasına yönelik bir saldırdır. Keza dersaneler, Fethullahçılar için özel bir çalışma alanıdır. Cemaat, dünyanın birçok noktasına okullar açmış, bunları eğitim üzerinden iktisadi, siyasi, kültürel etkinlik için bir üs alanı haline getirerek kullanmaktadır.

Türkiye'de dersaneler de, bu bütünlüklü çalışmanın bir ayağıdır. Dersaneler öğrencilere ders verilen, üniversiteleri kazanmak için kullanılan bir basamaktan öte anlam taşımaktadır. Bunlar, Cemaat için bir nevi yaşamsal üs alanıdır. Kimi Cemaat yazarlarının deyimleriyle, **"Pislik üreten bugünkü eğitim sisteminin karşı dersaneler ahlakı, İslami öğrencilere öğretiyor, Doğuda dersaneler olmasa birçok genç terör örgütlerine katılır, dersaneler teröristlere karşı da işlev görüyor."** Özellikle T. Kürdistanı'nda Cemaat'ın dersaneler üzerinden örgütlenme çalışması yaptığı, kimi yerlerde ücretsiz derslerle gençleri buralara topladığı bilinmektedir. Şimdi AKP bu üs alanlarını ortadan kaldırarak Cemaat'ın kolunu-kanadını kırmak istemektedir.

Çatışma devam ediyor!

MİT krizi olarak bilinen, Cemaat'ın AKP politikalarıyla belli noktalarda ters düşmesi, devlet-iktidar erkinde daha fazla yer alma isteğiyle Hakan Fidan'a açılan soruşturma direkt R.T. Erdoğan'ı hedef alan bir operasyondur. Kendisini açıktan hedef alarak yapılan saldırı karşısında geri adım atmayan R.T.E., cepheden saldırıya geçerek Cemaat'ın bu hamlesini boşa düşürmüştü. Cemaat'ın örgütlü olduğu emniyet içinde "cadı avı" başlatmış, birçok üst düzey bürokrati atama yoluyla etkisizleştirmiş, tasfiye etmişti. Operasyonların durdurulması için bizzat Gülen tarafından aracı gönderilse de tasfiye devam ettirilmişti. AKP'nin yani R.T.E'nin dersaneleri kapama girişimi Fethullah Gülen cemaatinin bütünlüklü faaliyet alanının Türkiye içinde darbe-

lenmesi, MİT kriziyle patlak veren çatışmanın derinleşerek devam etmesidir.

Bir diğer yan ise CHP'nin İstanbul belediye başkan aday adayı Sarıgül'ün Cemaat'le olan ilişkisiyle oyların bir kısmının Sarıgül'e kaymasını engellemek adına "demokles'in kılıcı"nın devreye sokulmasıdır.

Yolun sonu mu?

AKP, farklı güçleri içinde barındıran bir koalisyon, ittifak partisidir. AKP'yi oluşturan grupların zaman ilerledikçe hükümet-iktidar olmanın imkânlarından daha fazla yararlanma isteği, beraberinde klik çatışmalarının şiddetlenmesini getirmiştir. Kutsal ittifaklar, araya giren menfaatler, uzun iktidar sürecindeki yıpranma, yönetme kabiliyetinin zayıflaması, yönetilenlerin muhalefeti vb. dağılmaya doğru sonuçlar üretmeye başlar. Bugün bu partiyi oluşturan güçlerin kendi içlerinde çatışmaya tutuşmuş olması, çıkar birliği üzerinden yükselen dengelerin ve oluşan koalisyonun sonuna geldiğini de gösteriyor.

AKP'nin İslamcı muhafazakâr kimliği ve devletin karakterine uyum kazandığı otoriter siyaset tarzı, faşist yönetme biçimi bu ittifaktan ilk olarak liberallerin kopmasına neden oldu. İlkesiz liberaller, AKP'de aradıklarını bulmak için çok çaba harcadılarsa da AKP-Tayyip gerçekliğiyle yüz yüze kaldıkları zaman su almaya başlayan gemiyi ilk terk eden oldular. AKP'nin uluslararası siyasette izlediği saldırgan Sünni mezhepsel temel üzerinden ilişkiler geliştirerek yürüttüğü politikalar bölgede yalnızlaşmasını da beraberinde getirdi. Cemaatin uluslararası ilişkileri de bu politikadan olumsuz etkilenmiştir.

Yeni Osmanlıcılık düşü...

Dünya genelinde ve özelde ABD ve AB'de derinleşerek devam eden ekonomik kriz, emperyalistleri Ortadoğu ve K. Afrika'da yeniden yapılanmaya zorlamıştır. Bu bölgede, ABD'li ve AB'li emperyalistler tarafından TC'ye biçilen rolün ötesine geçmeye çalışan AKP hükümeti, yeni Osmanlıcılık düşüleriyle sanki bir karşılığı varmış gibi kullandığı bölgesel aktör etiketiyle görece özerk bir bölge politikası işletmeye çalışmıştır.

Esat karşıtı güçlerle Sünni-mezhepsel temelden ilişkilendirilmesi, ABD'ye rağmen bölgede gerginlik çıkararak çatışmalı durumun devamı yönünde adımlar atması, Suriye Kürdistanı'nda PYD'ye karşı ne pahasına olursa olsun (emperyalistler tarafından -şu an için- makul görülmeyen) El-Kaideci, El-Nusra gibi çetelere hamilik yapması, politikalarının bir aracı olarak bu çeteleri kullanıp onlara sınırlarını sonuna kadar açması vb., özellikle ABD cephesinde rahatsızlıklara neden oldu.

"Arap Baharı" diye kodlanan süreç Ortadoğu ve Kuzey Afrikada kurulu dengeleri bozmuş, taşları yerinden oynamıştır. Emperyalistler bu sürecin her bir

etabında farklı politikalara dâhil olmuş ve olmaktadır. TC, S. Arabistan gibi işbirlikçi devletler bu esnekliği gösterme imkânına sahip değildir. Bu nedenle aynı çizgiyi koruyarak süreci sürdürmeye çalışıyorlar.

Emperyalistlerle karşı karşıya gelmesi gibi bir görüntünün çıkması da bundandır. Bu karşı karşıya geliş, bu karşı duruş görüntüsünü silmek, emperyalist politikalara tam bir adaptasyon sağlamak için Davudoğlu ve diğerleri, Amerika kapılarında çırpınıyorlarsa da bu hamleler AKP'nin emperyalist merkezlerde hızla irtifa kaybetmesinin önüne geçememektedir. AKP içi çatışmalarının özelde AKP-Cemaat çatışmasının önemli bir unsuru uluslararası gelişmelerdir.

Dersaneler çatışmanın görünen yüzü

Bugün yaşanmakta olan Cemaat-AKP çatışması birçok ayak üstünden sürmektedir. Bu ayaklardan biri olarak dersanelerde 2 milyonun üstünde öğrenci öğrenim görmektedir. Bunun 600 binden fazlası T. Kürdistanı'ndan öğrencilerdir. Cemaatin Kürt ulusal hareketi ve devrimcilere karşı buralardan örgütlediği bir sır değildir. Bunların yanı sıra 7 milyar doların üstünde bir pazardan söz edilmektedir. Dersanelerin bu şekilde devasa bir rant alanı ve Cemaatin iktisadi, siyasi ve kültürel örgütlenmesinin üs alanı, omurgası olmasının yanı sıra uluslararası ilişkilerde tökezleyen Tayyip'le çatışmanın ön cephesi haline gelmiştir.

AKP'yi oluşturan grupların çatışmasını boyutlandıran bir diğer nokta ise; yönetilenlerin artık eskisi kadar kolay yönetilemeyeceğinin beyanı olan Gezi İsyanı'dır. Gezi İsyanı Türk hâkim sınıflarının dengesini bozmuş, yönetme krizlerini boyutlandırmıştır.

11 yıllık AKP hükümetini dibinden dinamitleyen toplumsal muhalefet, alanları zapt ederek günlerce sokak sokak, barikat barikat direnişi örmüştür. Yaz sıcaklarında yanan isyan ateşi, devlet için tehlike çanları çalmasını yanında hükümet sahiplerini de derinden korkutmuş, bununla da kalmayarak iç çelişkileri de derinleştirmiştir.

Dersanelerin kapatılma sorunuyla birlikte ayyuka çıkan AKP-Cemaat çatışması, **"Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak"** sözünün ete kemiğe bürünmüş halidir. Kitleler eyleme, mücadele alanlarına aktıkça sınıf mücadelesinin seyri ezilen halklar ve uluslardan yana geliştiğçe, hâkim sınıflar onların siyasi temsilcileri olan bilcümle faşist partilerin içinde mevcut çelişkiler büyüyor, derinleşiyor. Ezilen sınıfların, ezilen ulus, cinsiyet ve inanç kesimlerinin faşist devlete, onun görünür yüzü olan AKP hükümetine karşı büyüyen tepkisi merkezi de, merkezkaç sistemi de dağıtıyor. Liberal güruhun ve şimdi Gülen Cemaati'nin tradejisi bunun göstergesidir. Sırada CHP'nin olduğunu belirtip söyleyelim; **"Bu daha başlangıç..."**

Bugün yaşanmakta olan Cemaat-AKP çatışması birçok ayak üstünden sürmektedir. Bu ayaklardan biri olarak dersanelerde 2 milyonun üstünde öğrenci öğrenim görmektedir. Bunun 600 binden fazlası T. Kürdistanı'ndan öğrencilerdir. Cemaatin Kürt ulusal hareketi ve devrimcilere karşı buralardan örgütlediği bir sır değildir. Bunların yanı sıra 7 milyar doların üstünde bir pazardan söz edilmektedir.

DDSB'den Hacettepe işçilerine ziyaret

Ankara: Ankara DDSB, 23 Kasım akşamı Hacettepe işçilerini ziyaret etti. **"Hacettepe işçisi yalnız değildir! Birlik, mücadele, zafer!"** yazılı ozalitin açıldığı destek ziyaretinde DDSB'liler işçilerin bulunduğu alana sloganlarla yaklaşırken, işçiler de sloganlara eşlik etti.

İşçilerle buluşulmasının ardından DDSB adına bir konuşma gerçekleştirildi. Yapılan konuşmanın ardından DDSB'liler direnişe ve son gelişmelere dair işçilerle sohbet etti. Özellikle kadın işçilerin kararlı duruşları dikkat çekti.

Üniversite bir DDSB'liyi hedef gösterdi!

Direnişin başından beri işçilerle birlikte

olan Hacettepe'den bir sağlık emekçisi DDSB'li ise hastane yönetimi tarafından hedef gösterildi.

DDSB'li sağlık emekçisi için Hacettepe Hastane Müdürlüğü tarafından başhemşireden rapor istendi. Diğer işçilere de sendikali olduğu söylenip tecrit edilmeye çalışılıyor. Benzer uygulamalardan diğer SES üyesi sağlık emekçileri de nasipleniyor.

Punto dayanışma ile büyüyor

İstanbul: Punto işçileri direnişlerinin 103. gününde DERİTEKS'in (Deri-İş Sendikası, geçtiğimiz günlerde yaptığı bir açıklama ile sendikalarının ismini DERİTEKS olarak değiştirdiklerini ilan etmişti) düzenlediği dayanışma etkinliği ile mücadelelerini sonuna kadar sürdüreceklerini haykırdı.

23 Kasım günü Zeytinburnu Belediyesi Kazlıçeşme Kültür Merkezi'nde düzenlenen dayanışma gecesinde sahneye ilk olarak **Pınar Aydınlar** çıktı. Ardından DERİTEKS Genel Başkanı **Musa Servi** bir konuşma yaptı. Sahne alan **Erdal Bayrakoğlu** da Redhack'e yönelik operasyonu protesto etti. Bayrakoğlu'nun ardından sahne Punto işçilerinin. İşçiler adına **Hülya** ve **Ramazan** isimli işçiler birer konuşma yaptı. *"Bu yaşta yeniden doğduk"* diyen işçiler bir de tiyatro gösterimi yaptılar. **İrfan Ertal**'in türkülerini seslendirmesinin ardından; **Özgür Gelecek Gazetesi**'nin, **Kaldıraç Dergisi**'nin, **İşçinin Sesi Gazetesi**'nin ve **BDSP**'nin destek mesajları okundu. Ardından yapılan gecede büyük emeği olan *"Sonuna kadar Punto işçilerinin yanında olacağız"* diyen **DDSB** adına gönderilen mesaj okundu.

Etkinlik Komitern Yönetim Kurulu Üyesi **Helmet Fellner**'in konuşması ile devam etti. Ardından **ATİK Genel Kurulu** adına bir açıklama yapıldı.

Konuşmaların ardından işçiler **"Yaşasın sınıf dayanışması"** sloganını attı. Konuşmaların ve sloganların ardından sahneye **İlkay Akkaya** çıktı. *"Sizlere kucak dolusu, Kızılırmak dolusu sevgiler"* diyen Akkaya'nın ardından etkinlik sona erdi. Oldukça coşkulu geçen gecede emeği geçen DDSB'ye de teşekkür edildi. Dayanışma gecesine Belediye-İş İstanbul 2 No'lu Şube başkanı **Hasan Gülüm**, **THY** işçileri, **Partizan**, **TÜMTİS** ve **DHL** işçileri de destek verdi.

Deri fuarında protesto

21-22-23 Kasım tarihlerinde CNR'da gerçekleştirilen Deri ve Kürk Fuarı'nın ilk gününde Punto deri işçileri bir eylem gerçekleştirdi. Direnişi işçiler tarafından İtalyanca, Rusça, Almanca ve İngilizce **"Punto Deri sendikası istemiyor. İşten atıldık"** yazılı pankart açıldı. DERİTEKS'ten **Hasan Uluşan**, sektörün parlayan yüzlerinin burada tanıtıldığını ancak madalyonun diğer tarafında işçilerin kölece koşullarda çalışmaya zorlandığını göstermek için bu eylemi yaptıklarını aktardı.

Avrupa'da destek eylemleri sürüyor

* Zürih'te 22 Kasım günü **Punto Deri İşçileriyle Dayanışma Komitesi** tarafından **LACOSTE** mağazası önünde kitlenin yoğun ilgisi eşliğinde bir dayanışma etkinliği gerçekleştirildi. Eyleme katılanların giydiği önlüklerin üzerine ve dövizlere **"Lacoste, Punto'da suç ortağı olma"** sloganları yazıldı

* 22 Kasım günü Nürnberg'te Punto derinin ürettiği ürünleri satan **Strenesse** temsilciliğinin yapıldığı Josephplatz 6'da, **Modaevi Purrucker Mağazası**'nın önünde **ATİK** üyelerinin de katıldığı, Punto deri işçileriyle dayanışma etkinliği gerçekleştirildi.

Hacettepe direniş sürüyor!

Ankara: Daha iyi çalışma koşulları için yaptıkları eylemler "yasadışı" gösterilerek işten atılan Hacettepe sağlık işçilerinin direnişi tüm baskılara rağmen devam ediyor. İşten atılan işçilerin 18 Kasım günü başlattıkları ve talepleri karşılancaya kadar sürecek olan çadır eylemine yine aynı gün üniversiteye bağlı özel güvenlik görevlileri saldırmış, çok sayıda işçi yaralanmıştı. **Özgür Gelecek** gazetesi olarak hem sürece hem de saldırıya dair işçilerle görüştük.

Taşeron ve üniversite yönetimi işçilere nefes aldirmiyor!

Genç Ufuklar adlı taşeron firmada çalışan işçilerin şu an maaş ortalaması 1000 lira civarında. Talep edilen miktar ise 1350 lira. 2007-2011 arasında işçilerin maaşları, belirsiz tarihler arasında parça parça verilmiş, sarkıtılmış. Daha sonra bu durum biraz daha düzelse de, yeni Rektör Murat Tuncer'in gelmesiyle yıllık zam oranı % 25'ten % 10'a düşmüş. Bu konuda dava açılmış ve şu anda birlikli raporu bekleniyor.

İşçilerin taşeron firmayla aralarındaki hukuku belirleyen yönetmelik de ciddi sıkıntılar barındırıyor. Temizlik, garsonluk ve yardımcı hizmetli alanlarında taşeron firmada çalışan işçiler hasta bakıcılığı yapmaya zorlanıyor. Ayrıca yönetmelikte üniformalı bir şekilde kampüs içerisinde sigara içmenin yasak olmadığı yerlerde sigara içmek işçilere yasaklanırken kampüsteki güvenlik elemanlarına işçileri arama yetkisi tanınıyor. Ayrıca taşeron işçilerin kampüsteki kafe vb. yerlerde vakit geçirmelerine de engel olunuyor.

Hazırlanan yönetmeliğe yönelik itirazlar reddedilirken, üniversite yönetimine üç kez yapılan randevu talepleri de geri çevriliyor.

"Elimizde 300 kişilik bir liste var!"

11 Kasım'da yapılacak ihale öncesi tepkilerini göstermek iste-

yen işçiler **6 Kasım**'da iş bırakıyorlar. 7 Kasım'da da Rektörle bir görüşme gerçekleştiriliyor. İşçilerin anlatımına göre rektör "Taşeron firma Malatyalı, Ankara'da daha çok iş almak istiyor" diyerek taşeron firmayı koruyup, işçileri ikna etmeye çalışıyor ve biraz da iyi niyetli görünerek sorunların çözülebileceğini söylüyor.

13 Kasım'da ise hastane yönetimi eyleme katılan ve bu sebeple işten atılan işçileri tek tek gezerek ellerindeki listeye göre "sen çıkarılmışsın" diyor. Eyleme 650 sağlık emekçisi katılıyor, 40 tanesi işten atılıyor. Ayrıca işten atmadıkları işçileri de *"elimizde 300 kişilik bir liste var"* diye gezerek, onlara mesaj veriyor. Ardından çadır kurularak fiili direniş başlıyor. İlk gün önce küçük bir çadır temsili olarak kuruluyor ve Rektör Yardımcısı ve Genel Sekreterliğe vekâleten bakan Muhammed Özgehan bir heyetle birlikte işçilerle görüşüyor.

Heyet işçilere eylemi sonlandırmaları halinde, 1 aylığına başka taşeron alanlarında çalışabileceklerini, 1 ay sonra da zaten taşeron firmanın değişeceğini, işçilerin de yine çalışmaya devam edemeyeceklerini belirtiyor. İşçiler bu durumu işçileri bölmek, direnişi kırmak olarak değerlendiriyor. Görüşmeden bir sonuç çıkmıyor. Aynı gün saat 18.00'de temsili çadırın yerine büyük çadırın gelmesiyle, çadırın iskeleti kurulurken Hacettepe Hastanesi'ndeki güvenliklerin

üzerine bir de Beytepe Kampüsü'nden getirilen 100 kişilik güvenlik eklenerek işçilere saldırılıyor, çadır kullanılmaz hale getirilse de işçiler oradan ayrılmıyor. Saldırının sonucu 7 işçi darp raporu alırken, konuştuğumuz işçiler ve genel havadan işçilerin saldırıdan yılmadığı, hatta daha bir kararlı tutum aldığı gözlemleniyor. 19 Kasım sabahı heyet bir görüşme daha talep ediyor ve bu görüşmede de bir öncekinden farklı bir durum yaşanmıyor.

"Sağcılar çalışıyor, solcular eylemde!"

İçeride kalan işçilerin dışarıda direnenlerle dayanışmaması ve direnişe katılmaması için her işçi direnişinde olduğu gibi bunda da bir dizi oyun oynanıyor. *"Sağcılar çalışıyor, solcular eylemde!"*, *"Siz PKK'lıların, komünistlerin peşindediniz!"* gibi cümleler hastane koridorlarında yayılıyor, bir de 300 kişilik işten atılacaklar listesi devreye girince işçiler tedirgin edilmeye, uzak tutulmaya çalışılıyor.

Hacettepe'de direniş kararlılıkla sürüyor, işçiler çadırlarını tekrar kurmuş durumda. Elbette ki belli sayıda güvenlik görevlisinin ve sayısını tahmin edemediğimiz ancak gördüğümüz kadarının bile devletin ne kadar korktuğuna kanıt olduğunu anlayabileceğimiz kadar sivil polisin sürekli direnişi izlediğini belirtmekte fayda var. Ancak işçiler Hacettepe'yi sloganlarıyla ineltmeye devam ediyor.

Gemlik'te işçi ve emekçiler birleşti

Bursa/Gemlik: "Kıdem tazminatının fona devredilmesi" aldatmacasına karşı tepkileri ortaklaştırmak için, DDSB olarak Gemlik yerelinde devrimci, demokrat ve yurtsever kurumlara çağrı yaptık.

Gerçekleştirilen toplantıda **Gemlik Emek ve Demokrasi Meclisi** adıyla bir eylem takvimi oluşturuldu. 17 Kasım günü De-reboyu Taşköprü'de bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Açıklamada, *"Başta AKP hükümeti olmak üzere devletin de şunu çok iyi bilmesi gerekir ki, kıdem tazminatı hakkımızdır, vazgeçmeyeceğiz. Kıdem tazminatımızın fona devredilmesini istemiyoruz"* denildi.

Yok olan köylülük üzerine -2-

Tütün, tıpkı fındık ve çay gibi küçük aile üretimine dayalı olarak üretilmektedir. Tütün üreticisi aile tütünü diker, çapalar, yine çapalar, dip sıyırıp 1., 2., 3., ve 4. el ürün elde eder. DSP-MHP-ANAP koalisyonu döneminde **Tütün Yasası** çıkarıldı. Tütün Yasası'ndan sonra TE-KELE'e destek alımı yapılmayarak TEKEL piyasadan çekildi ve yerini yerli işbirlikçileri eliyle emperyalist sigara tekelleri aldı.

2002 yılında hazırlanan sözleşme ile tütün üretiminde ilk kez "**sözleşmeli üretim modeli**"ne geçildi. Philip Morris-Sabancı, BAT-Koç, JTI vb. büyük sigara şirketlerinin sipariş miktarlarına göre alıcı firmalar (aracılar) köylere gelip, dikimden önce köylüye sözleşme imzalatıyordu. Sözleşme dedikse, karşılıklı bir anlaşma anlaşılmasın! Aracının düzenlediği sözleşme, köylüye dayatılıyordu. Sözleşmeyi imzalamayan köylü tütün üretmiyor, ürün fiyatı, teslim edilecek ürünün kilosu üzerinde söz hakkı olmuyordu. Hatta parasını zamanında alamadığında itiraz da edemiyordu. Sonuç olarak köylü alıcı şirketlerin kölesi olmuş durumdaydı/durumda.

Çıkarılan Tütün Yasası ile

birlikte yukarıda açıkladığımız piyasanın yeniden şekillenmesinin bir sonucu olarak köylünün tütün üretmesinin koşulları zorlaştı. Yasanın çıktığı dönemde Türkiye genelinde **5001 köylü** tütün üretiyordu. Tütünden geçimini sağlayan **575 bin 796 aile** vardı. 2010 yılında bu sayı **50 bin 685'e** düştü. Yaklaşık 525 bin aile ya başka ürünlere yöneldi ya da şehirlere göçtü.

Pancarda fiyat ve kota:

Şeker pancarı üretimi yine küçük aile çiftliği ile üretilmekteydi. Yaklaşık **500 bin aile** şeker pancarı ekmektedir. Pancar üretecek köylü ya Türkiye Şeker Fabrikaları Anonim Şirketi (TŞFAŞ) ya da özel şirketlere pancar sağlayan Pankobirlik ile sözleşme imzalamak zorundadır.

Bu sözleşmeler nedeniyle yapılan üretimden köylünün vazgeçme hakkı yoktur. Eğer pancar hastalık nedeniyle heba olursa bunu da rapor alıp belgelemek zorunda. Köylüyü pancar ekemez hale getiren iki temel uygulama söz konusudur. **Fiyat ve kota** uygulaması. Şu anda fiyat 140. TL (1 ton) bundan 5 yıl önce ise 120 TL idi. Artış 5 yılda 20-30 TL iken, mazot-gübre, işçilik ücretleri

vb. girdi fiyatları aldı başını gitti. Bu nedenle köylü 5 yıl önce-sine oranla daha az kazanıyor.

Köylülük yok olmakla yüz yüze

Sadece çayda, fındıkta, tütünde, pancarda değil, hububat, ayçiçeği, hayvan besiciliğinde de durum aynı. Geçtiğimiz ay Konya'da Trakya'da ayçiçeği üreticisi köylüler yolları kapatıp eylem yaptı ve seslerini duyurmaya çalıştı. Hayvancılıkta küçük üretici desteklenip yetiştiricilik desteklenmediği için halk ithalata bağımlılık nedeniyle pahalı et yemeye mahkum edilmiş durumda. Buğday üreticisi girdi fiyatlarının enflasyonun çok üzerinde artmasına rağmen buğday fiyatının aynı oranda artış görmemesi nedeniyle zararda.

Sonuç olarak; 2000'lerin başından bugüne temeli aile üretimine dayalı olan ülke tarımı hızla kabuk değiştiriyor. Küçük aile çiftlikleri, köylülük yok olmakla yüz yüze. Bu durum bir siyasal mücadele alanı olarak karşımızda durmaktadır. Köylünün kurduğu sendika, kooperatif vb. örgütlenmeler soruna "malîyet+ % 25 kazanç+ insanca yaşam payı" gibi ekonomik çözümler-talepler dışında bir şey üretmemektedir.

Kaldı ki bu taleplerini kabul ettirmek için gerekli etkin bir eylemlilikten de, güçten de yoksunlar. İster köyden kente göç etmiş olsun, isterse halen köyde yaşam mücadelesi vermekte olsun, köylülüğün ihtiyacı olan şey politik-ekonomik mücadelesini örgütleyecek örgütlenmelerdir. Köylünün bu ihtiyacını görüp, bu örgütlenmeleri onlarla birlikte yaratmak, kaçınılmaz bir görev olarak karşımızda durmaktadır.

(Bitti)

Emekçinin Gündemi

Asgari ücretle ne açıklanıyor, ne yapılmalıdır?

Asgari ücret sadece, asgari ücretle çalışacakları ilgilendiriyor. Kayıt dışı çalışanları, işsizleri ve asgari ücretin durumuna göre ücretlerinin düzeyi belirlenen tüm işçileri doğrudan etkiliyor. Asgari ücretin bu geniş etkisi en büyük toplu sözleşme rolü oynuyor. Sosyal Güvenlik Kurumu verilerine göre; kayıtlı işçilerin yaklaşık yüzde 44'ü asgari ücretle çalışıyor. Ya da sosyal güvenlik primleri, asgari ücret üzerinden ödeniyor.

Bu haliyle, asgari ücret miktarı sosyal güvenliğin finansmanında da önemli bir rol oynuyor. Kayıt dışı çalışanların önemli bir bölümü de çalışmalarının "karşılığını" asgari ücretten alıyor. Bu nedendir ki asgari ücret, "en büyük toplu sözleşme" tanımını fazlasıyla hak ediyor. Yine bu nedendir ki asgari ücretin belirlenme biçimi ve yöntemi büyük önem taşımaktadır. Fakat Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun yapısı tam anlamıyla **sermaye kulübü** gibidir, bunun içinde Türk-İş'in olması gerçeği değiştirmiyor. Çünkü sendikalar adeta burada figüran rolü oynamaktadır. Örgütsüz kesimin önemli bir bölümünün yaşamını buradan istihdam ettirdiğini düşünürsek, mücadelede harekete geçirecek sınıfın bu bölümü adeta tartışılmadan süreç geçiliyor. Örgütsüzlüğün daha da ileri noktaları artık kendini göstermektedir.

Türk-İş'in buradaki rolü, olası mücadelelerin bulunduğu yerini kullanarak önünü kesmek için bir araç olmak sadece. İşçi sınıfı açısından asgari ücret ne kadar önemliyse patronlar açısından da asgari ücretin düşük tutulması o kadar önemli. Son yıllarda olanları hatırlamakta fayda var. Ekonomide yaşanan kriz bahane edilerek, ücretli çalışanlar "fedakârlığa" zorlandı. Sorumlusu olmadıkları politikaların faturasını ödemek durumunda kaldılar.

Asgari ücret, refah artışından pay alamadığı gibi hep düşük tutuldu. Rekabet adına patron örgütleri başta TİSK ve TÜSİAD'ın bahsettiği "Bölgesel Asgari Ücret" şimdi de hükümetin dilinden düşmüyor. Hükümet, vergi dışında tutulması gerektiğini söylediği asgari ücretin bölgesel olmasını da bu süreçte yasallaştırmak istiyor. Böylece patronlar kendi Çin'ini yaratmış olacak. Çünkü asgari ücret ile az vergi, düşük ücret, fazla çalışma yapılacaktır. Unutulmalıdır ki, bölgesel asgari ücretle birlikte bazı bölgelerdeki ücretler yukarıya çıkmayacak tam tersine bazı bölgelerde asgari ücret düşecektir. Uygulanan net 800 TL asgari ücret Türkiye Kürdistanı illerinde, yüzde 40 oranında düşürülerek aşağıya çekilecektir. Bölgeler arası ev kiralari ve benzeri farklar gösterilerek yapılacaktır bu. Sınıfı bölen ve yoksullaştıran bir bölgesel asgari ücret uygulaması ile aynı zamanda, diğer ücretlerde de bölgeler arası eşitsizlik yaratılacaktır. Bu süreçte asgari ücretin vergi dışı tutulması tartışması yapılarak AKP adeta işçilere bağ bağışlayacağına propagandasını yapmaktadır. Yıllardır simit parasıyla çalışanlara çay parası ekleterek yoksulluk kaderi sürdürülmektedir.

Bunu yaparken işçilerin asıl talepten ve amaçtan uzaklaştırılması hedeflenmektedir. Tartışmalar buraya özel olarak çekilerek hedef olarak ortaya konulan, işçinin insanca geçinebilecek ücret talebi gözardı edilmek istenmektedir. Bu nedenle işçiler olarak asgari ücretin en az bir ailenin geçineceği seviyeye çekilmesi talebini tekrarlıyoruz. Bunun dışındaki hiçbir talebi kabul etmeyeceğiz.

Bu komisyonda bulunan sendika temsilcileri biz işçi ve emekçilerin yaşam düzeylerini ne olacağına karar verme hakkını elinde bulunduranlar, kendileri ne kadar yaşanacak ücret belirliyorlarsa biz emekçiler için de aynı rakamlar istenmelidir. Bu, insana verilen değer ta kendisidir. Patronların vb. sermaye çevrelerinin biz emekçilere verdiği "değeri" anlıyor, ancak işçilerin temsilcilerinin işçiler için bu değere onay vermesini anlamıyoruz ve kabul etmiyoruz.

Tüm örgütsüz kesimlerin örgütlenmesinde asgari ücret önemli bir yerde durmaktadır. Bu çalışmaların istenilen düzeyde olmaması, bu alanda sermayenin daha dizginsiz saldırmasına olanak sağlamaktadır.

DDSB çalışmaları sürüyor

DDSB'nin kıdem tazminatı hakkının gasp edilmesine karşı başlatmış olduğu çalışmalar devam ediyor.

KARTAL

20 Kasım Çarşamba günü Kartal DDSB olarak kıdem tazminatı için afiş çalışması yürüttük. Afiş çalışmamızda ayrıca, İbrahim Kaypakka-ya'nın afişlerini ve Gezi İsyanı sırasında polislin attığı gaz fişejği ile yara-

lanan ve halen komada olan **Berkin Elvan** için hazırladığımız ozalitlerimizi yaptık.

BURSA

Merkezi olarak çıkan broşürleri **Adaköy, Kestel, Telefrik** gibi emekçilerin yoğun yaşadığı mahallelerde evlere, kahvelere, cadde ve sokaklara yaptık ve Formara'da imza standı açarak broşür dağıtımını gerçekleştirdik.

22 Kasım Cuma günü de Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Merkezi Cami önünde Cuma namazından çıkan yüzlerce işçiye broşür dağıttık.

“Utanç duvarını, AKP'nin ağlama duvarına dönüştürelim!”

Eğitimciler de faşizmden nasibini aldı!

Ankara: “Baskı, sürgün ve so-
ruşturmalarla karşı meslek
onurumuza sahip çıkıyor, hak-
larımız için direniyoruz!” şia-
rıyla 23 Kasım günü Tandoğan
Meydanı'nda buluşan eğitim
emekçileri Kızılay Meydanı'na
yürüdü. Ankara dışında Erzincan
ve Antakya'dan da katılan
Partizan ve **YDG** de eğitim
emekçileriyle omuz omuza ola-
rak eylemdeki yerini aldı.

Polis, GMK Bulvarı'ndan
yürüyen kitlenin Kızılay Meyda-
nı'na girmesini ve MEB'e yürü-
mesini engelledi. Kitlenin Gü-
venpark'a biraz daha yaklaşp
basın açıklaması yapma isteği-
ne de ilk başta izin verilse de
daha sonra saldırıyla karşılık
verildi.

Polis tarafından gerçekle-
şen saldırıda TOMA, akrep ve
çok sayıda gaz bombası kulla-
nılırken ara sokaklarda çatış-
malar sürdü, emekçiler GMK
bulvarından toplanarak tekrar
yürüyüşe geçti.

Kızılay Meydanı yanında
tekrar toplanan emekçiler bu-
rada bir açıklama gerçekleştirdi.
Yaşanan polis saldırısı so-
nucu emekçilerin dağıtılması
protesto edilerek “*Bundan
sonra her okul, her alan müca-
dele yeridir*” denilerek eylem
sonlandırıldı.

Edirne F Tipi Hapishanesi'nde bulunan
Tutsak Partizanlar, Özgür Gelecek
okurları için yine hapishanede bulunan
yurtsever tutsaklarla Rojava direnişi
üzerine bir söyleşi gerçekleştirdiler.

Ama Tutsak Partizan'ın, he-
vale uzatabileceği bir ses
kayıt cihazı yoktu, aynı ko-
ğuştta bile değillerdi. Onlar
da dört duvarın alamadığı
ısrar ve azimleri ile gerçek-
leştirdiler söyleşilerini.

**Tutsak Partizan: Rojava
sınırına örülmekte olan bir
“utanç duvarı” var. Bu
“utanç duvarı”nın yapımı
ile ne amaçlanıyor sizce?**

- Rojava-Bakur arasında örülen du-
varın birkaç nedeni var. Kuşkusuz çok-
ça duvarlar örüldü. Farklı sesler, muha-
lif düşünceler hep iktidarların kendileri-
ne tehlike olarak görüldü, bu nedenle
bastırılmaya, yok edilmeye karşı karşı-
ya kaldılar. Elbette sömürgeci egemen
güçler, bu yaptıklarına meşruiyet sağ-
layacağı kılıfı da sürekli hazır tuttular.

Fakat insanlığa kazandıran her de-
ğer yaratımı bedel ödemeyi gerektirse
de bu güçlere kaybettiriyor. Bugün Ro-
java'da yeni bir insanlık değeri inşa

ediliyor. Binlerce yıldır talana uğramış,
sömürülmüş toplumun diş ile, tırnak
ile, büyük bedeller ödeyerek dirildikleri
özgür demokratik komünal yaşam an-
layışıdır. Halk kendi yaşam iradesini
yeniden kendi eline alıyor. Dilini, kültü-
rünü, inancını kendine göre yaşayabili-
yor. Birlikte kuruyor, birlikte geliştiriyor.
Rojava Halk Devrimi, yıpranmış, kapi-
talizmin gelişmiş teknik imkânları karşı-
sında zayıflamış özgürlük umutlarına
yeniden canlılık katmıştır. Özgürlük iste-
yeyen tüm kesimlere esin olmuş **baş-
ka bir dünya mümkündür** deyimini
slogan olmaktan çıkarıp, gerçekleştire-
bilir, yaşamsal kılınabilir bir öneme taşı-
mıştır.

**- Rojava'nın kazanımlarının sistem
üzerindeki etkisi nedir?**

- Kazanımlar sistemin çözülüşünü
hızlandırmıştır. Beraberinde bölge güç-
lerinde büyük bir panik ve ürküntüye
yol açmıştır. Türk devleti sistemin ege-
men güçlerinden Suriye pastasından
daha büyük bir dilim koparmak ve
mümkünse bu dilimi Rojava üzerinden
elde etmek için aceleci davranmış, Su-
riye rejiminin hemen çökeceği hesap-
larıyla saldırı için diş bilemiştir.

Her gün Rojava Kürdistanı'nın bir

*Duvarın örülmesi kararının sadece bir AKP kararı olduğunu düşünmüyoruz.
Bu duvar, ABD-AKP ve KDP ittifakının ortak bir kararı sonucu gündeme
getirilmiştir. Bu ittifakın aktif gücü TC/AKP ve KDP'dir. KDP, Kürdistan'ın
yüz karasıdır, utancısıdır.*

yerinde meşaleler yakılırken; TC ve iş-
birlikçisi KDP'nin yaralarını tuzla ter ba-
sıyordu. Tüm hesaplarını Rojava'ya yö-
nettiler. Tüm sınırlar kapatılarak en in-
sani, temel ihtiyaçların bile geçişine
izin verilmedi. Kapılar kapatıldı, sınırla-
ra tel örgüler çekildi, yeni nöbetçiler
dikildi. Ancak bunlar Rojava Halk Dev-
rimi'ni bitirmeye yetmiyordu. Çareyi
tarihin ve insanlığın yargıladığı en fa-
şist yöntemlerden biri olan utanç du-
varında aradılar.

**- KDP'nin Rojava'daki süreci yöne-
lik duruşunu göz önüne alırsak örülen
duvarda AKP ile ittifak içerisinde di-
yebilir miyiz?**

- Kuşkusuz bu duvarın örülmesi ka-
rarının sadece bir AKP kararı olduğunu
düşünmüyoruz. Bu duvar, ABD-AKP
ve KDP ittifakının ortak bir kararı sonu-
cu gündeme getirilmiştir. Bu ittifakın
aktif gücü TC/AKP ve KDP'dir. KDP,
Kürdistan'ın yüz karasıdır, utancısıdır.
90'larda devletin sınırlarının ölüm kus-
tuğu dönemlerde Saddam'ın saldırıları
nedeniyle göç eden halka, KDP'ye sı-
nırlardaki ölümü hiçe sayarak diğer
parçalardaki Kürtler kucak açtı. KDP
kazansın, başarılı olsun diye Doğu/Ku-
zey ve Batı Kürdistanlılar sadece varlık-
larını satarak KDP'ye ulaştırmadılar,
bizzat KDP'yle Saddam'a karşı savaştılar.
Ancak bugün KDP'nin düştüğü
devrim düşmanlığı durumunun izahına
dil yetmez. Sêmalka sınır kapısını ka-
patması görünür bir durumdur. Ancak
asıl rolü, Rojava'daki özgürlük çizgisine
hâkim olarak halkı bir başka efendi ikti-
darına bağlamaktır.

**- Son olarak iletmek istediğin bir
mesaj var mı?**

- Aslında Türkiye'de yaşayan halk-
ların arasında duvar örülmek istenmek-
tedir. Toplumun ortak mücadelesinin
özgür iradeleşen bireylerin biraya ge-
lerek nasıl mücadeleler doğurduğu
herkesçe görüldü. Bugünlerde **“kızlı-
erkekli evler”** tartışmasının arkasındaki
neden, sadece AKP'nin muhafazakâr
oluşu ile izah edilemez. Daha birkaç
gün önce **“gerekirse yol için cami bile
yıkarız”** diyen AKP'nin zihniyetini mu-
hafazakârlıkla açıklamak büyük bir ya-
nılgıdır.

Nisêbîn'de “utanç duvarı” protestosu

H. Merkezi: Nisêbîn Belediyesi tarafından
**“Sınor penaberiyê ava dîke, jin sînora
nasnakîn!”** sloganıyla gerçekleştirilen kon-
feransın ardından kadınlar, Nisêbîn-Qa-
mişlo sınır hattına örülen “utanç duvarı”na
protesto etmek amacıyla yürüyüş gerçek-
leştirdi.

Nisêbîn Belediyesi tarafından 25 Kasım
Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası
Dayanışma ve Mücadele Günü dolayısıyla
Mitanni Kültür Merkezi Apê Musa Konfe-
rans Salonu'nda, **“Sınor penaberiyê ava
dîke, jin sînora nasnakîn! (Sınırlar mülte-
ciliğe yol açar. Kadınlar sınırları tanımi-**

yor!)” sloganıyla bir konferans gerçekle-
ştirildi.

Konferansta savaş nedeniyle T. Kürdis-
tanı'na gelen çok sayıda Rojavalının geri
döndüğü söylendi. Konferansın ardından
kadınlar, Rojava sınırına yürüyüş gerçek-
leştirdi. Yürüyüşün ardından sınır hattında
BDP Batman Milletvekili Ayla Akat Ata, bir
konuşma yaptı. Kadınlar, eylemlerini **“Jin
sînora nasnakîn”** sloganıyla sonlandırdı.

Öte yandan, kadınların sınıra yaklaşma-
sına engel olmak amacıyla sınırda polisler
tarafından “güvenlik” şeridinin çekilmesi
ise dikkat çekti.

YDK'lı tutsaklar 3 günlük açlık grevi yaptılar

H. Merkezi: Ankara Kadın Hapishanesi'nde bulunan **YDK'lı tutsaklar** kadınlara dayatılan onursuz davranışlara ve kadınlar arasındaki dayanışmaya dikta çekmek için bir açıklama yaparak 3 günlük açlık grevi yaptıklarını duyurdu. *"Devrimci tutsaklara yönelik saldırıların hiç hız kesmediği bu ülkede, kadın tutsakların payına bir de*

cinsel tacizler düşüyor. Zor kullanarak, darp ederek kadın tutsakları teslim almayan hapishane idareleri, cinsel tacizlerle kadınların iradelerini kırmaya yelteniyor" diyen YDK'lı tutsaklar, *"Kadının politik yaşamındaki niteliksel ve niceliksel yükselişine paralel bu tür saldırıların daha da artacağı bilinmektedir. Bunlara karşı devrimci-*

demokrat, yurtsever ilerici kadınların dayanışmasıyla yürütecekleri direnişler en önemli kalkan olmaya devam edecektir" dediler.

"Şakran Kadın Hapishanesi'ndeki Elif Kaya'ya tekrar tekrar dayatılan onursuz aramalarda, Muş Hapishanesi'ndeki kadınlara yönelik fiziksel ve cinsel saldırılardan ve farklı farklı hapishanelerdeki arama ve sayımlarda erkek personele yaptırılan tacizlerde

olduğu gibi, tüm saldırılarda dayanışma ile verilecek mücadeleler önemlidir" vurgusunu yapan tutsaklar, *"Biz de bu amaçla, Ankara Kadın Kapalı Hapishanesi YDK'lı tutsaklar olarak, PAJK tutsaklarının yaptıkları, kadına yönelik şiddet ve tacizleri protesto etmek gerekçeli açlık grevi çağırısına destek verdik. 8-9-10 Kasım tarihlerinde 3 gün süreyle açlık grevi yaptık"* dediler.

(2. sayfadan devam) Eylem ve etkinliklerden... Eylem ve etkinliklerden...

İSTANBUL

* **Sarıgazi:** 23 Kasım günü ilk olarak Munzur Kültür Derneği'nde kadınlarla biraraya gelerek şiddet ve YDK çalışması üzerine sohbet ettik. Ardından akşam saatlerinde ise Vatan İÖO'nun önünde toplanan ve aralarında bizim de olduğumuz **Sarıgazili Kadınlar** olarak kadına yönelik şiddete karşı Demokrasi Caddesi'ne yürüdük. Kaymakamlığın önüne geldiğimizde **"Kadınlar susmuyor susmayacak"**, **"Polis kaç, kaç, kaç; kadınlar geliyor"** diyerek slogan attık. Demokrasi Caddesi'ne gelindiğinde önce saygı duruşu gerçekleştirip, ardından da pandomim gösterisi yapıldı.

* **Kadıköy:** 24 Kasım'da Kadıköy'de yürüyüş ve ardından bir miting gerçekleştirildi. YDK'lıların da içerisinde bulunduğu kadınlar eylemin başlamasına yakın sloganları ve dövizleri ile alanı adeta **"Direnişçi Kadınlar"** alanına çevirdi. Kadınların özellikle son süreçte hükümetin kadın düşmanı politikalarına öfkesinin yürüyüş boyunca artarak sokaklara yayıldığı görülüyordu. Yürüyüş sırasında bir grup kadın Hosta'nın binasına girerek üst kattan pankart açmak istedi. Çalışanların müdahalesine yönelen kadın öfkesi sonucunda pankart **"Yaşasın kadın dayanışması!"** sloganı eşliğinde asıldı.

* **Kartal:** 24 Kasım akşamı Kartal Meydanı'nda bir araya gelerek Bankalar Caddesi boyunca yürüyüş gerçekleştiren **Yeni Demokrat Kadınlar**, yürüyüş sonrası buluştukları meydana yaptıkları açıklamada devletin erkek egemen yüzünü ve tacizcilerin devleti olduğunu teşhir ederek, Elif Kaya ile dayanışma çağrısında bulundular.

BURSA/GEMLİK

Yoğun bir çalışmanın ardından 22 Kasım akşamı Eğitim-Sen'de kadınlarla biraraya geldik. Açılış konuşmasının ardından erkek egemen sistemde şiddete uğrayarak yaşamını yitiren kadın ve

LGBT bireyler ile devrim ve demokrasi mücadelesinde şehit düşenler için saygı duruşunda bulunuldu.

YDK adına panelist olan bir arkadaşımız, **"Dünyanın bir ucunda, 3 kadının başına gelen bir olayın üze-**

laşma, dayanışma alanlarına ihtiyacı olduğunu söyleyen bir başka kadın, bu tür gereksinimler için nasıl bir çalışma yapmak gerektiği üzerine kafa yormamızın önemine işaret etti. Kadınların sık sık söz alarak konuştuğu ve bir başlangıç olarak gördüğümüz etkinliğimiz; önümüzdeki süreçte hukuksal yardım, kadının sağlığı, eğitimi, şiddete karşı mücadele gibi konularla yeniden biraraya gelme konusunda alınan kararlar sona erdi.

ANTAKYA

24 Kasım akşamı Antakya Kadın Dayanışması'nın çağrısıyla kadınlar şiddete hayır demek için sokağa çıktı. Eylem yasaklı Saray Caddesi'nde kadınların toplanmasıyla başladı. Kadınlar zincir oluşturarak buradan Yunus Emre Parkı'na yürümek iste-

di. Ancak OHAL koşullarını uygulayan devlet kadınların eylemlerini yapacağı alana yığınak yaptı. Kadınların toplanmasına izin vermeyen polis, kadınları İnönü Caddesi'ne sürükledi.

Eylemde sık sık **"Bağır herkes duyusun kadına şiddet son bulsun"**, **"Jin Jiyen Azadi"** ve **"Ena mara beddi rada"** sloganları atıldı. Basın açıklaması yapan kadınlar daha sonra parka geçerek küçük bir forum gerçekleştirdiler. Eylem tiyatro oyunuyla son buldu. Eylem sırasında sivil polisler sık sık kitleyi provoke etmeye çalıştı. Yaklaşık 10 sivil polis eylemi kameraya çekti. Bu durum kadınları öfkeli yaptı. Sık sık kadınlarla polis arasında tartışmalar yaşandı.

MERSİN

* Mersin Üniversitesi'ndeki kadın örgütleri tarafından 25 Kasım günü gerçekleştirilen eylem, kampüs içinde Mediko önünden başlayarak Cumhuriyet alanına doğru sloganlarla devam etti. Oldukça renkli ve coşkulu

rinden 53 yıl geçmesine rağmen hala kadınların biraraya gelmesinin" yalnızca Mirabel Kardeşleri anma anlamına gelmediğini söyledi; Mirabel Kardeşlere yönelik devlet kaynaklı cinsel şiddetin başta olmak üzere tüm şiddet türlerinin sürdüğünü ve bu yüzden bugünü aynı zamanda bilinçlenme ve mücadele günü olarak ele aldıklarını vurguladı. Konuşmanın ardından kadınlarla sohbet etmeye başladık.

Söz alan bir kadın, **"Biz kime karşı kendimizi korumalıyız? Sadece devlet tarafından mı şiddete uğruyoruz?"** diye sorarak, şiddetin sokakta, evde, toplum tarafından sürdürüldüğüne dikkat çekti. Anne olan kadınlara da önemli görevler

düşüğünü, kadınların çocuklarını eşitsiz yetiştirdiğini söyleyen kadın, **"Acaba bize ne derler demekten vazgeçmemiz gerek. Daha örgütlü hareket etmemiz gerekiyor"** dedi.

Gemlik'te kadınların gidebileceği bir sığınak olmadığını, kadınların bu tür somut, yardım-

geçen eyleme YDK'lı genç kadınlar da **"Elif Kaya yalnız değildir"**, **"Nefret cinayetleri politiktir"** yazılı dövizleriyle katıldılar.

* * 25 Kasım günü kadınlar İstasyon'da biraraya gelerek İstiklal Caddesi'ni tek yönlü trafiğe kapattı. Eylemde sık sık taciz, tecavüz ve Rojava ile ilgili sloganlar atıldı. Gerçekleşen eyleme birçok kadın kurumunun yanı sıra **Mersin 7 Renk** ve **YDK** da dövizleri ile katıldı.

INNSBRUCK

Innsbruck'ta görünmeyen emeğin görünür kılınması, kadına yönelik şiddete ve ötekileştirilen LGBT'lere yönelik politikalara karşı 22 Kasım günü panel gerçekleştirildi.

Çeşitli kurum temsilcilerinin sunum yaptığı panele 80 kadın katıldı. Innsbruck Üniversitesi salonunda gerçekleştirilen panel, tartışmalı ve ilginç konuların sunulduğu bir etkinlik oldu. VSTTÖ'den **Christine "Devlet ve Şiddet"** ve Demokratik Kadın Hareketi'nden **Armağan Uludağ "Cinsel Şiddet ve Fuhuş"** konulu sunumlarını gerçekleştirmelerinin ardından Yeni Kadın'dan **Zeynep Şakar** ise görünmeyen emeğin görünür kılınması ve kadına yönelik şiddetin ev içi emeğinin özü olduğunu belirtti. Toplumsal gelişmenin motoru olarak sadece erkeğin görüldüğünü de ekledi sözlerine.

Panelde katılımcı olarak yer alan İstanbul LGBTT Dayanışma Derneği temsilcisi **Kıvılcım Arat** ise Türkiye'de LGBT'lere karşı şiddetin teşvik edildiğini ve devlet eliyle yürütüldüğünü vurguladı. Türkiye'de sol ve sosyalist hareketin LGBT'ler konusunda gerilikleri ve ön yargılarının olduğunu ve LGBT'lerin sorunlarına sahip çıkmadıklarını belirten Arat; bazı kadın hareketlerinin bu konuda yeni bir yönelime girdiklerini, yaklaşımlarında olumlu bir değişim olduğunu ama yeterli olmadığını sözlerine ekledi.

LONDRA

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü etkinlikleri 23 Kasım Cumartesi günü ikinci atölye çalışması ile devam ettirildi. **Londra Kadın Dayanışma Platformu** tarafından organize edilen etkinlik, **Kırksraklılar Dayanışma Derneği**'nde gerçekleştirildi. Çalışmada **"Kadına Yönelik Şiddet"**, **"Görünmeyen Emek"** ve **"İrkçilik"** konu başlıkları irdelendi. Özellikle bulunduğumuz ülkedeki sosyal hak kesintileri ve bununla birlikte gelişen ırkçılık konusu oldukça ilgi çeken bir tartışma noktası oldu.

MİT krizinden derslane krizine...

2012 Şubat başında başlayan MİT krizi derslane krizine bağlayan içinde bulunduğumuz süreç, Türk egemen siyasetinin olabildiğince pragmatik olan sınırlarını göstermesi bakımından oldukça çarpıcıdır. AKP'ye kapatma davası açılmasıyla açıkça gün yüzüne çıkan ve Ergenekon davasıyla perçinlenen pragmatik AKP-Cemaat ittifakı, ilkin MİT Müsteşarı **Hakan Fidan** ve eski müsteşar yardımcısı **Afet Güneş**'in Oslo Görüşmeleri'ne ilişkin ifadeleri alınmak üzere özel yetkili savcılık tarafından çağrılmalarıyla ilk çatlağını sunmuştu. İlgili savcının okyanus ötesinden talimatla hareket ettiğine şüphe duyulmuş ve Hakan Fidan devamında zaman içerisinde uzayacak bir "yedirmeyecekler" listesinin en başına konulmuştu. Hemen ardından emniyetin Cemaatçı oldukları bilinen bilhassa istihbarat kadroları pasif görevlere kaydırılmış, birçok polis müdürünün atama yoluyla görev yerleri değiştirilmişti. Bir müddettir onarılmış görünen bu çatlaktan yeniden ve daha şiddetli bir şekilde sızıntı olmaya başladı. Dershanelerin kapatılması için yasa tasarısı yapıldığı haberini manşetine taşıyan Cemaat gazetesi Zaman, haber yapmakla kalmıyor belki de kesin ayrılığın erken duyurusunu yapmış oluyordu.

AKP-Cemaat: Kılıçlar çekildi

Anında karşılıklı atışmaların sürdüğü son bir haftadaki açıklamalar, çatışmanın danışıklı bir dövüş olmadığını emarelerini yeterince ortaya koymaktadır. Hükümet kanadından yalanlanmayan ve en son Başbakan tarafından bir dahaki Bakanlar Kurulu'nda sonuca bağlanacağı kesin bir dille belirtilen derslane meselesinde hükümet daha yumuşak bir dile ve yöntemlere başvurmayacağı çalışsa da çatışma ivme kaybedecek gibi görünmüyor.

"Eğitime büyük darbe" manşetiyle yayımlanan 14 Kasım tarihli Zaman gazetesi, derslane yasa taslağının duyurusunu yaparken bu yasanın sıkıyönetim-darbe uygulamalarına benzediğini söylemekten çekinmemişti. Oysa kısaca Cemaat olarak anacağımız Gülen Hareketi'nin tam da darbe ürünü olduğu, 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'nın toplumu şekillendirmede yüklenmiş misyonerlik gayesi herkesin malumu iken darbecilik ithamı ile mağdur rolüne sarılmasını riyakârlıkla açıklamak mümkün görünmüyor.

"Eğitime büyük darbe" manşetine hemen ertesi gün hükümet gazetesi Sabah "**Dershaneler için kara propaganda**" manşetiyle karşılık verirken görece gizli çatışmanın örtüsünü kaldırıp atıyordu. Dershanelerin kapatılması yasa tasarısı ile zirve yapan bu çatışmada iki tarafın varlığı bizzat Tayyip Erdoğan tarafından ifade edilirken tam da "**karşı taraf**" gibi çığır bir ifadenin kullanılması kadim koalisyon ortağı Cemaat cephesinde "kalp kırıklığı" olarak

anında yansıtacaktı.

Karşılıklı açıklamalar, karşısına "**darbeci, firavun – komplocu, fitne fesat**" gibi tabirlerle sert bir üsluba dönüşmüş olsa da farklı da olsa geçişken tabanlarını kaybetmemeye ya da karşı tarafın tabanını kazanmaya yönelik "**kalp kırıklığı, üzüntü**" gibi naif kelime tercihleri ile söylem yumuşatılmaktadır. Yine de asıl olan çatışmanın derinliğidir. Bilhassa Cemaat açıklamalarını, inkâr etseler dahi "**Erdoğan'sız bir AKP operasyonunu**" komplo teorisi olmakta daha gerçekçi kılmalıdır. 22 Kasım tarihli Zaman gazetesi Fethullah Gülen'in 1991 yılında Yeni Ümit isimli dergide yayımlanan "Lider" başlıklı yazısını yeniden yayımlama gereği duyarken, güneş zannedip alkışladıkları, yıldız sanıp arkalarına düştükleri ateşböceği Tayyip'i artık kendi liderleri olarak görmediklerini de ilan etmişti.

Artık kılıçlar çekilmiştir. AKP, Cemaat'ın adeta can damarına basmış, nüfuz kaynağını ortadan kaldıracak bir hamleyle girişmiştir. Zira Cemaat, dershanecilik yoluyla yetiştirdiği kadroları özellikle emniyet ve yargı gibi kurumlarda konumlandırarak devlet katında güçlü bir kadrolaşmaya gidebilmektedir. Üstelik bu kadrolaşma "hizmet" aşkı sayesinde güya Cemaat'ın tüm bileşenlerinin faydasına olacak şekilde bir dayanışmayı mümkün kılmaktadır. Üstelik ülke çapında sayısı 3600'den fazla olan dershanelerin yaklaşık dörtte birinin doğrudan Cemaat'e ait olduğu düşünüldüğünde bunun getirdiği ekonomik kazancın ciddi bir pay olduğu da göz ardı edilecek gibi değildir.

O nedenle Cemaat, yasa tasarısına karşı özellikle sosyal medya üzerinden geniş bir kampanya yürütmenin telaşına düşmüş, gazete ve televizyonları aracılığıyla kullanabileceği bütün argümanlarla savunma dilini kullanır gibi görünse de saldırıya geçmiştir. Bu bağlamda, dershanelerin üniversiteye yerleşme noktasındaki eşitsizliği gidermek, yoksul ailelere mensup öğrencilerin de üniversite okuyabilmesini sağladığını, aynı zamanda binlerce öğretmene iş kapısı olduğu argümanlarını

yoğun bir şekilde işlemektedir.

Aynı Cemaat, geçtiğimiz cumartesi Kızılay'a yürümek isteyen eğitim emekçisi öğretmenlere yönelik polisin azgın saldırısı karşısında ise sessizliğini korumakla yetinirken, #ÖğretmenlerMutsuzÇünkü hashtaginde "biz, size dua ettik" ve hatta "ille de sen dedik" arabesliğini takınarak saçmalamaya devam etmiş, o sırada öğretmenlerin hastanelik olduğuna, kalp gözleri bilinmez ama gözlerini kapatmışlardır. Gözlerini kapatmışlardır zira her ne kadar farklı dini akımlar olsalar da emek bahsinde, emekçilere yaklaşımda aynı ideolojik kampın ayrılmaz müttefikleridir.

Benzer argümanlar

Derslane meselesi, çatışmanın önemli bir konusu olsa da asıl olan iktidar paylaşımına ilişkin husumettir. O nedenle ki, Cemaat bir yandan temelsiz eşitsizlik-yoksulluk-işsizlik argümanlarıyla tabana oynarken, diğer yandan sözcülük eden gazeteciler ve Yazarlar Vakfı eliyle yaklaşan yerel seçimde Cemaat'ın AKP'ye karşı kritik yerlerde rakip parti veya aday destekleyeceği tehdidi savurmaktan da geri kalmamıştır. Başkaca ittifaklara girişebileceklerini, hem AKP içinden milletvekili ve kadrolara hem de AKP dışından CHP ve MHP milletvekillerine medya organlarında söz ve yer vererek belli etmiş; hatta Samanyolu Haber'de güzelleme yapılarak Hakan Fidan'a dahi göz kırpmak esnekliğini gösterebilmiştir.

Milli Eğitim Bakanı'nın son açıklaması, her ne kadar yumuşatıcı öğeler içerse de dershaneleri kapatmayı, özel okula dönüştürmeyi düzenleyen yasa tasarısının en azından ertelendiği kararının bulunmadığı, yasanın tamamen uygulanması süresinin uzatılacağı gibi tavizden bile sayılmayacak bir değişiklik içermektedir. Sonra Erdoğan, Trabzon'da yaptığı açıklamayla kararlı olduklarını ancak özel okul açmak isteyen dershanelere teşvik primi, vergi muafiyeti, ücretsiz enerji ve hatta öğrenci garantisi gibi bütün olanakları sunacaklarını belirterek Cemaat'ı ikna

edemese dahi diğer büyük dershaneleri kendi yanına çekebilecek bir taktiği akıl edebilmiştir.

Oysa birkaç gündür bunlarında işledikleri argümanlar farklı değildi. Dershanelere daha çok kolej ve Anadolu ve Fen Lisesi öğrencilerinin gittiği, ezici çoğunluğun bu imkândan yoksun olduğu, devletin ders açığını kapatarak eşitsizliği ortadan kaldıracığı, dershanelerin kapanmasıyla işsiz kalacak kırk yaş ve üstü öğretmenlere kadro açacağı gibi Cemaat'le aynı derecede göstermelik kaygılardan hareket ettiklerini söylemektedirler. Hatta Tayyip, o kadar ileri gitmiştir ki, en düşük derslane ücretinin 2000 lira olduğunu, ama asgari ücretin 800 lira olduğunu hatırlayabilmiştir. Bunu çözümlenin yolu olarak özel okulların sunulması nasıl bir garabetir, anlamak mümkün değil!

AKP, her ne kadar bu yasa tasarısının zaten üç yıldır gündemlerinde olduğunu, bu nedenle Cemaat'e yönelik bir hamle olarak anlaşılmasının yanlış olduğunu söyleyerek ortamı yumuşatmaya çalışsa da çözüm olarak sunduğu projenin somut karşılıktan yoksun olması, eğitim alanının çok büyük sorunlar içermekle birlikte bunun derslane sorununa indirgenemeyeceği gerçeği karşısında bunun açıktan yürütülen bir savaşın manevrası olduğu anlaşılmaktadır. Halkın, demokratik kamuoyunun, eğitimcilerin, öğrencilerin parasız, bilimsel, anadilde, demokratik eğitim talebi yıllardır dillendirilmektedir. Bu talebe karşılık devletin yanıtı AKP döneminde de değişmiş değildir. Aksine her türlü şiddeti içeren bir saldırıyla bastırılmış bir talep değildir. Oysa bu talebin arzı ne dershaneler, ne de özel okullardır.

Muhtemeldir ki, bu kavga AKP'nin kendi içinde de bir çatlak oluşturacaktır. Kütahya Milletvekili olmakla özgül bir ağırlığı bulunmayan **İdris Bal**, sadece derslane kararına muhalefet ettiği için değil, muhalefet etmekle kalmayıp Erdoğan'ın sözlerini alıntılıyıp karşı çıktığı için kesin ihraç istemiyle disiplin kuruluna sevk edildi. Bu olay bile tek başına çatışmanın derecesine dair bir gösterge sunmaktadır. Ne var ki, özgül ağırlığı olanların durumu da pek iç açıcı değildir. Tayyip'in ters köşe yapmaktan zevk aldığını düşünebileceğimiz hükümet sözcüsü **Bülent Arınç**, dershaneler konusunda açıklama yaptıktan sonra gazetecilerin ısrarcı detay sorularına "**Dershanelerle ilgili düşündüğümüzü ne etüd merkezleri ne de okuma salonları için düşünmüyoruz. Yüreğini zi soğutun. Bunu başkası söylese dikkate almayabilirsiniz ama ben söylüyorum**" şeklinde yanıt verdi.

Ters köşe zevki karşılıklı olsa gerek. Arınç, Tayyip tarafından muhtemelen bir kez daha yanıltılacaktır. Üstelik kişisel iktidarın parti içinden parti dışına yayıldığı ve yayıldığı müddetçe de parti içindeki etki gücünü artırdığı koşullarda siyaseten olmasa da kişisel nedenlerle, nefes almak adına dahi ayrılıkların yaşanması kaçınılmaz gibi görünüyor.

Gittiği hemen her açılışta o "güzel" sesiyle "Beraber yürüdük biz bu yollarda" şarkısını söyleyerek her daim birlik çağrısında bulunan Başbakan R. T. Erdoğan'ın bir "yol arkadaşının" hikayesini anlatacağımız sizlere bu yazımızla... Kot pantolon dükkânı açıp, sonra beceremeyip kapatan, ardından medya sektörüne atılan ve burada "başarı merdivenlerini tek tek tırmanan", "ustalaşan" bir "halk çocuğu" o.

Acun Ilıcalı, Televole ve Acun Firda gibi televizyon programlarıyla 2000'lerin başlarında adını duyurmaya başladı. Bu programlarda dünyayı dolaşarak tanınan Ilıcalı, 2005'ten bu yana ise yaptığı birçok "reality şov" popülerliği ile isminden bahsettiriyor. "Sunucu" unvanından kısa sürede "medya patronluğu"yla ulaşarak "başarılı" bir portre çizen, mahallemizin "sevimli ve efendi çocuğu" Ilıcalı, yakın zamanda satın aldığı TV8 ve ardından yaşanan işten çıkarmalarla, burjuva medyada da geniş yer buldu. "Kanal benim değil mi, ister dizi çekerim, ister belgesel" gibi söylemlerle şimdiden kendi "cumhuriyetini" kurmuş bulunan ve kanalı alır almaz onlarca çalışanı işten çıkartan Ilıcalı'nın pervasızlığının en dikkat çekici yanı AKP'nin "devlet bizim değil mi?" pervasızlığı ile paralel ilerlemesidir.

"Başarıya giden yol"

Televizyon dünyasına 1998'de dâhil olan Ilıcalı, spor ve magazin programlarında "muhabirlik" yaptığı o dönem, şu an çizdiği "efendi, halk çocuğu" görüntüsünden uzak, hatta "laçka, rahat tavırlı" havalarıyla reyting peşinde koşuyordu.

Ama yıllar birbirini takip ederken Acun'a da "başarıyı dayatıyordu". 2005 yılında kurduğu "Acun Medya" isimli şirketle yeni bir evreye giren Ilıcalı, artık yaptığı "reality şov" programlarıyla salt sunucu olmaktan öteye giderek yapımcılık işine de girişiyor ve "başarıya giden yol"da bir adım daha ilerliyordu. "Fear Factor", "Survivor" gibi programlarla işe girişen Ilıcalı, doğanın zor koşullarına

Beraber yürüdünüz siz bu yollarda...

karşı birbirleriyle kıran kırana yarışan, yarışmacıları izleyicilere sunuyor, öte yandan "YetenekSizsiniz", "O Ses Türkiye" gibi programlarda kıymet-i harbiyesi bilinmeyen, olanak sağlanmayan, her biri ayrı bir dram yaşam öykülerini, hak ettikleri yere kavuşturmak için çalışıyor rollerine bürünüyor.

"Gerçek" yaşamlar, "gerçek" programlar

Ilıcalı, yapımcılık işine girişmesiyle birlikte birçok TV programı yaptı. Bu programların hepsi, "reality şov" olarak adlandırılabilir. 2000'li yıllarla birlikte yaygınlaşmaya başlayan "reality şov" programlarının başlıca özelliği, zaten tanınan bilinen kişiler yerine, sokaktaki insanın programa çıkarılmasıdır. Programda bu kişilerin hayat öyküleri, başlarından geçen kötü olaylar vb. sunulur ve bu anlatılana uygun genelde dramatize edilen hayat sergilenir-oynanır. Program bu şekilde sunulurken "başarıya yürüyen" ve "başarısız" olan rol modelleri ortaya çıkarılır.

Acun'un yaptığı programlardan örnek vermek gerekirse; "Survivor" ismiyle yayımlanan programdan bahsetmek gerekir. Birçok varyasyon ile sunulan program, genellikle iki karşıt grup oluşturularak, rekabet daha da artırılarak karşılaşmanın tam bir "derbi" havasına sokulmasıyla hazırlanıyor. Doğanın zor koşullarına rağmen gerçekleşiyormuş gibi sunulan programda, başarılı rol modellerimiz, "amaca giden her yol mübahtır" taktiği ile kazanmak için herkesi "harcayarak" yarışıyor. Yarışma boyunca itiraz eden, farklı bir şey söyleyen "kavgacı" olarak yansıyor, öte yandan ise birbirlerinin arkasından iş çeviren, ya-

kın dost iken dişe diş mücadeleye giren, kişiliğizliği normalleşen tipler, kazanan olarak örnek modelleşir.

"Reality Show" ideolojisi

İlk olarak İngiltere'nin şimdilerde en zengin medya ile uğraşan isimlerinden olan Charlie Parson tarafından oluşturulan program, tam da burjuva medyanın ideolojik zeminine uygun olarak, yaratılmak istenen insan tipini örnek olarak gösteriyor. Güçlü olanın güçsüzü ezdiği, büyük balığın küçüğü yuttuğu ve bunun normal olduğu, ayrıca bunu "başarmak" için de her yolun denenmesi ve kural tanınmaması gerektiği mesajı veren bir örnek vurgulanıyor.

Diğer yandan bir de yetenekleri açığa çıkarmak üzerine kurulu Ilıcalı programlarına bakmak gerek. Yine "reality şov" kategorisinde yer alan "YetenekSizsiniz" ve "O Ses Türkiye" gibi programlarda da, sokaktaki kişiler yarışırılıyor. Temel nokta ise yarışmacıların birçoğunun tanınan, ünlü isimler kadar yetenekli, aynı işleri en az onlar kadar iyi yapmalarına rağmen hak ettikleri "değeri" görmemeleridir. Ama yine de sunulan program, bir "adalet" ortamı sağlamak için yaratılan fırsatmış gibi hissettirilmektedir. Yani yarışmacıların "hak ettiği" fırsat Acun sayesinde sağlanmaktadır.

"Halk çocuğu" Acun

Programların hemen hepsinde birebir yer alan biri olarak Acun'un sokaktaki insan havasından çıkmaması pek şaşırtıcı değil. Bu onu diğer programcılardan ayıran önemli yönlerden biri. Hem giyim, hem davranışlarıyla bu rolü özellikle elden bırakmamak istediği her halinden belli olan medya

Ilıcalı, yapımcılık işine girişmesiyle birlikte birçok TV programı yaptı. Bu programların hepsi, "reality şov" olarak adlandırılabilir. 2000'li yıllarla birlikte yaygınlaşmaya başlayan "reality şov" programlarının başlıca özelliği, zaten tanınan bilinen kişiler yerine, sokaktaki insanın programa çıkarılmasıdır.

patronu, izleyicisine "ben de sizden biriyim" diyerek "samimi" bir "güven ortamı" yaratmak istiyor.

Birçok marjinalin kullandığı bu halktan biri olma rolünün en iyi örneğini başbakanından, bakanlarına AKP'nin de kullandığına dikkat çekmek gerek. "Ustanın hikâyesi" misali bu role bürünen Acun, ustadan çıkardığı derslerle kariyer peşinde. Öyle ki bir yandan ustasına özenerek giriştiği, halktan biri olma rolünü oynarken öte yandan TV8'i alır almaz (herkesin alabileceği bir kanal ve olağan gibi göstermesine de dikkat çekmek gerek) yıllarca kanalda çalışmış onlarca çalışanı kapı dışarı edebiliyor. "Kanal benim değil mi istediğimi yaparım" diyen bu şımarık "halk çocuğu", "hükümet biz değil miyiz, istediğimizi yaparız" diyen AKP'nin oynadığı halkın çocukları rolüne de denk düşüyor.

Konu benzerliklere gelmişken Acun'un, "medya patronu" olmasının AKP'nin hükümet oluş yıllarına paralel olmasına da dikkat çekmek gerekir. Saydığımız benzerliklerle beraber bu yükseliş paralelliği bir tesadüf olmaktan uzak, açıkça da belirtilen bir "dostluğun" sonucudur. Öyle ki Ilıcalı birçok kez, AKP'nin ülkeyi refaha ulaştırdığını vb. söylemekten çekinmiyor. Seçimlerde AKP'ye oy vermesini "Ülke güzel gidiyor, sorunlar var ama AKP öncesi daha çoktu, krizleri hatırlıyorum. Ben istikrara, başarıya oy verdim" şeklinde anlatıyor ve RTE ile yakınlığının dostluk olduğunu, dertleştiklerini ifade ediyor. Böylece de Acun'un "başarıya giden yol" hikâyesinde tablo yerli yerine oturmuş oluyor.

Bütün açısından bakmak gerekirse Acun yalnız başına Acun olmaktan öte AKP'nin medya alanında geliştirilen "yıldızlarından biri" olarak tarif edilebilir. AKP'nin temsil ettiği egemen sınıf kliklerinin ihtiyaçlarına cevap olan, izleyicilerini suni gerçekliğe inandıran, politik gerçeklikten uzak, kendisinin de ifade ettiği "ülkede her şey güzel" havasını pohpohlayan programlarıyla Acun, efendileri tarafından medyada tekelleştiriliyor.

Londra'da Brezilya konulu seminer

Londra: UPOTUDAK Londra tarafından 10 Kasım günü IAPL Başkan Yardımcısı **Julio Moreira**'nin katılımı ile Tohum Kültür Merkezi'nde bir seminer gerçekleştirildi. Moreira konuşmasının birinci bölümünde Brezilya'daki son sürece değinirken ikinci yarısında ise hukuksal sürece değindi.

İlk olarak Gezi İsyanına kısaca değinen Moreira, Brezilya'daki sosyal yapıya değindikten sonra sözlerine şöyle devam etti: *"Protestolar Brezilya'da ortak sosyal pratik haline geldi. Brezilya'nın birçok yerinde halk sokağa dökülürken, aslında protesto etmenin onların hakkı olduğunu ve haksızlığa karşı gerekli olduğunu gördüler. Brezilya'daki bu halk hareketi alışlagelmiş şekilde, sistem içi 'sol' görünümümlü oportünist ve revizyonist partiler tarafından örgütlenmedi, halkın bizzat kendi iradesiyle sokağa döküldüğü spontane bir hareket oldu. Ve bu partiler de halk tarafından istenmedi."*

Türkiye'de yaşanan sürece çok benzer bir durumu aktaran Moreira, pek çok örneklendirme ile devlet baskı ve şiddetinin, özellikle polis ve askeri güçlerle, halk üzerinde arttığını dile getirdi. Konuşmasının sonraki bölümünde, yine Türkiye'deki sürece benzer olan, hukuksal boyutuna da değindi. Tüm bu süreç boyunca hala devam etmekte olan tutuklama furçasına da vurgu yapan Moreira, birçok keyfi tutuklamanın gerçekleştiğini ve tutuklamaları meşrulaştırmak için birçok yasanın çıkarıldığını vurguladı.

Özellikle şu dönemde "anti-terör" yasasının gündeme alınmasının tesadüf olmadığına değinen Moreira, gözaltında kayıpların da ender bir sorun olmadığına, bunun her gün yaşanan, güncel ve yakıcı bir sorun olduğuna dikkat çekti.

Konuşmasının son bölümünde köylülük sorununa kısaca değinen Moreira, *"Bizim ülkemizde mücadele ancak kırsaldan şehirlere örülürse zafere dönüşür. Köylüler hala ciddi ve yakıcı sorunlarla karşı karşıyadırlar ve artık toprak reformu değil toprak devrimi için mücadele etmektedirler"* dedi. İşgal edilmiş bazı alanlardan örnek verdikten sonra tutsaklık, gözaltı kayıpları ve katledilişlerin köylü mücadelesi içerisinde de her gün yaşandığına ve toprak sorununda hukuksal olarak ciddi bir sorun olduğuna değindi.

Gençlik Festivali'nde "Direniş enternasyonaldir" mesajı

Frankfurt: Yeni Demokratik Gençlik'in her yıl geleneksel olarak düzenlediği **Gençlik Kültür Sanat Festivali** bu sene YDG'nin **"23. GKSF; İsyân Meşru, Direniş Enternasyonaldir!"** sloganı altında **16 Kasım**'da Almanya'nın Frankfurt şehrinde gerçekleştirildi. Aralıksız bir şekilde 23 yıldır organize edilen etkinliğe, 1000'e yakın kitle katılım sağladı. Etkinlik gece yarısına kadar sürdü.

Kültür Festivali, açılış konuşması ve devrimci sanatçılar anısına saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından kısa bir konuşma ile bu seneki Festivali'n özellikle Gezi İsyanı'na adandığının altı çizildi. Almanya, Avusturya, Fransa, İsviçre, İngiltere, Hollanda, Belçika ve Türkiye'den katılımcı ve dinleyicilerin yer aldığı festival, dört bölümde ele alındı. Festivalin programı; halk oyunları, solo, müzik grupları, tiyatro grupları olmak üzere eşit şekilde pay edildi. Ağırlıklı olarak çocuk kategorisindeki katılımcıların ilk bölümlerde sahne aldığı festivalde, Strasbourg'tan **Çocuk Müzik Korosu**, Wiesbaden'den **Sabriye Furtuna** ve İngiltere'den **Ayda Timur** solodan sahne aldı. Devamında **ATİF Müzik Grubu** ve Stuttgart'tan **Çocuk Halk Dansları Grubu** halk dans şovlarıyla sahne aldılar. Halk Oyunları Çocuk ekiplerinden Stuttgart ve Bakış Wiesbaden sahne aldı. Sonrasında tiyatro alanında **Hamburg Penguen Çocuk Ekibi** ve Kassel'den **Tiyatro Şamar** sahne aldı.

YDG Merkezi Yönetim Kurulu adına konuşan **Zeliha Gürcan** gelişen gençlik mücadelesinin önemine değindi ve festivalin kazanılmış önemli bir mevzi olduğunu dile getirdi. Gürcan *"Gezi'den yayılan isyan, sistemin dönemsel politikalarına karşı gelişen bir ayaklanmadan ötedir. Direniş, kendisini ifade etme biçiminde emperyalist dünya düzenine karşı bir isyanın niteliğidir. Sınıfın güçlü bir halkası olan genç ve kadın kitlelerin kendiliğinden de olsa bu denli ayaklanması yürüdüğümüz yolun bilimsel doğruluğunu, mücadelenin sınıflar mücadelesi olduğu gerçeğini bir kez daha ispatlamıştır"* dedi.

Ardından ise **Medet Aslan** kendi dilinde türküler seslendirdi. Daha sonra Hamburg Çocuk Müzik Grubu ve Wiesbaden Çocuk Korosu, Güney Gençlik Korosu sahne aldılar. Solo müzik bölümünde Kassel'den **Uğur**

Yalçın, Villingen'den **Mehmet Ali Demirdağ** ve Hollanda'dan **Dilan Şahin** sahne aldı. Kozluören Gençler Birliği Halk Oyunları Ekibi, Ege bölgesinin geleneksel efe oyunlarını sergiledi. Ardından **Innsbruck Umuda Tohum Tiyatrosu**, Gezi sürecini ele alan bir skeç sergiledi. Sonrasında ise Kısa Film gösterimine geçildi. Festivalde ATİK-DSB adına **Hasan Sağlam** bir konuşma gerçekleştirdi.

Korkmaz da bir konuşma yaparak, *"Milyonlarca kitle Ali İsmail oldu. Mehmet Ayvalıtaz, Ahmet Cömert, Ahmet Atakan, Ethem Sarıslük, Medeni Yıldırım ve Hasan Ferit Gedik hepimizin şehidi ve dostlarıdır"* dedi. Korkmaz konuşmasının devamında, *"Ali'nin dövülerek öldürülmesi bizim çok zorumuza gitti"* dedi ve *"Fakat dayanmaya çalışıyoruz. Sizlerin varlığı ve ilgisi bizi mutlu*

ATİK adına konuşma yapana ATİK Sekreteri **Süleyman Gürcan**, Avrupa'da yapılan festivalin değerli olduğuna dikkat çekerek artan ırkçılığa ve hak gasplarına karşı örgütlenmenin önemine değindi. Sanat Festivali'ne Türkiye'den **Yeni Demokratik Gençlik**'in yanı sıra **ADGH** gibi kurumlar da dayanışma mesajları gönderdi.

Mesajlardan sonra **Linz Haykırış Müzik Ekibi** sahne aldılar. Komandante Che Guevara ezgisini seslendirdiler. Wörgl'den katılan müzik ekibi **Derya** ve **Simoned** sahne aldılar. Yine Köln'den katılan **Serkan Tunç** sahne alarak, Türkçe ve Kürtçe şarkılar seslendirdi. Innsbruck Halk Oyunları Ekibi Kafkas ve potpori oyunlar sergilediler. Ardından Duisburg'dan katılan Charlie Chaplin Tiyatro Ekibi sahne aldı. **Grup Haykırış** da sahne alarak kavga türkülerini seslendirdi. Grup Haykırış'ın seslendirdiği türkülerle kitle halaya durdu. Salonun dört bir köşesini halaylarla çeviren gençler, sloganlarıyla festivalin coşkusu artırdı.

"Binlerce Ali İsmail olduk"

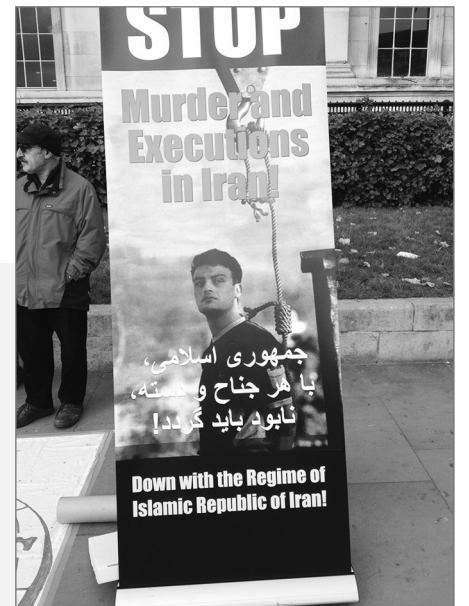
Gezi İsyanı sırasında polis ve sivil faşistler tarafından katledilen **Ali İsmail Korkmaz**'ın abisi **Gürkan**

tarafından örgütlenen protesto eylemi Trafalgar Meydanı'nda 16 Kasım günü yapıldı. Eylemde bildiriler dağıtılarak bilgilendirmeler yapıldı. Ayrıca İngilizce olarak **"İran'daki tüm politik tutsaklara özgürlük"** sloganı atıldı. Farsça ve İngilizce pankartların açıldığı eylem, iki saat sürdü.

ediyor ve acımızı biraz da olsa dindirmekte. Binlerce Ali İsmail olduk. Bundan sonra da bu dayanışmayı ve yoldaşlığı daha da derinleştirmeliyiz" vurgusunu yaptı.

Festivale jüri ve konuk sanatçı olarak katılan **Hakan Vreskala** eserlerini dinleyicilerle paylaştı. Frankfurt **Mavi Yelken Tiyatrosu** tarafından yazılan eserlerini sahneleyen **Kadının Çığılığı** adlı skecin ardından, Linz'den katılan müzik grubu **Renji Umut** türkülerle sahne aldı. Ardından sahne alan **La liberta Disburg Müzik Grubu** kendileri tarafından Seyit Rıza anısına bestelenen eseri seslendirdiler.

Fransa'dan katılan müzik grubu, seslendirdikleri eseri Gezi İsyanı'na atfettiklerini ve selamladıkları dile getirdiler. Programın bitiminde festivalin en heyecanlı anına geçildi. Dereceye giren grupların ödül töreni yapıldı. Bütün **Jüri** üyelerinin sahneye çağrılmasıyla ödül töreni yapıldı.

İdamlar İngiltere'de protesto edildi

Londra: Londra'da, faşist İran rejimi tarafından son aylarda yoğunlaştırılan idamlar protesto edildi.

İran Halkın Fedai Gerillaları Aktivistleri-Londra ve **İran Demokratik Anti-Emperyalist Organizasyonu**

GÖREV VE YAŞAM

Devrimci mücadelenin çok yönlü ve çok çeşitli, zorlu ve onurlu görevleri başarılı bir şekilde yerine getirilmeden ilerleme ve gelişme mümkün olmaz. Bu görevler mücadelenin tam ortasında ve merkezinde faaliyetçiler olarak bizlerin yaşamının devrimcileşmesi vardır.

Yoldaşlarımızı ve kitleleri toplumsal her konu ve her sorun hakkında doğru bilgilendirmek, analitik tarzda düşündürmek, devrimci tavrı almalarını sağlamak, örgütlemek, harekete geçirmek temel bir görevdir. Doğruyla yanlış, haklıyla haksız, devrimci olanla olmayan arasında doğru ve zamanında ayırım yapabilmek ancak sağlam bir dünya görüşüne ve proleter sınıf bilincine sahip olunarak sağlanır.

Kitleleri ve yoldaşları egemen sınıfların düşüncelerinin etkisinden kurtarmak için devrimci bir yaşam sürdürmek gerekir. Zorlu bir görev sağlam bir bilinç, örgütlü bir yaşam ve disiplinli bir çalışmayla başarılır. Devrimci görevden bahsedildiği yerde, devrimci bir yaşamdan, sıkı ve disiplinli bir çalışmadan bahsediliyor demektir. İki arasında kopmaz bağlar vardır.

Yoldaşları, kendimizi ve kitleleri eğitmek, bilinçlendirip örgütlemek sağlam ve devrimci düşüncelere sahip olmalarını sağlamak, stratejik bir görevdir. Bu görev sınırlı bir zaman dilimine sıkıştırılmaz. Bu zorlu ve onurlu görevi yerine getirirken proleter devrimcilerin yaşamı çok önemli bir yerde durmaktadır. Eğer yaşam devrimci görevleri yerine getirmek için örgütlenip, düzenlenmemişse, buna uygun bir şekilde eğitilip disipline edilmemişse devrimci

görevleri yerine getirmek için konumlandırılmamışsa görevlerin başarılı şekilde yerine getirilmesi beklenemez.

Görevlerin nasıl hangi şekilde yapılacağı hakkında bilgi sahibi olmak önemlidir ancak yerine getirilmesi için güçlü bir irade ve disipline sahip olmak gerekir. Düzensiz, dağınık yaşayan, günübirlik ve anlık hareket eden, disiplinsiz, gevşek çalışan, plansız ve programsız yürüyen bir faaliyetçi, devrimci görevleri yerine getiremez.

Zorlu ve riskli görevler, örnek bir yaşam, disiplinli ve planlı bir çalışmayla başarılır. Zaten en büyük sorun ve sıkıntı, devrimci yaşamın görev ve sorumluluklarının yerine getirilmesine göre örgütlenememesi, planlı ve disiplinli çalışmanın ortaya çıkarılması için düzenlenememesidir.

Devrimci örgütlenmeye başlandığında içinden çıkıp gelen sınıfın düşünsel ve yaşamsal izlerinden, dağınıklık, düzensiz, plansız çalışma alışkanlıklarından hemen kurtulmak mümkün

olmuyor. Kolektife katılarak bir anda burjuva ve küçük burjuva lekelerden kurtulamayız. Bir çalışma, bir tartışma, bir çatışma ve kısa süreli sistem-siz bir eğitimle bu hastalıklardan kurtulmak da mümkün değildir. Uzun süreli bilinçli ve örgütlü bir çalışma ve mücadeleyle bu hastalıklardan kurtulabiliriz ancak.

En zorlu, en sancılı ve en can acıtıcı mücadele militanın kendi içinde başlatıp yürüttüğü iç mücadeledir. Bu mücadele proleter bilimden, devrimci örgütten, gerilla savaşından bağımsız ve ondan kopuk ele alınıp sürdürüldüğünde başarısızlık kaçınılmaz olur.

Yaşadığı, çalıştığı iş-okul-fabrika-atölye-ev-büroda, faaliyet yürüttüğü alanda yakınındakilere, çevresindekilere örnek olamayanlar, emekçilerin güvenini kazanamayanlar, onları etkileme, değiştirme, dönüştürüp devrimcileştirme sürecine sokamaz. Yaşamdaki devrimci duruşla, yürütülen sıkı çalışmayla savunulan davanın, kurmak istenilen demokratik devrimci toplumun, yaratılmak istenen yeni insanı olunabilir. Kitleler içinde çekim gücü olunabilir. Bunun için sözünün sahibi, çalışkan ve dürüst olmak gibi devrimci karaktere sahip olmak gerekir. Verdiği sözü yerine getirmek için fedakarca çalışmak, zamanını verimli ve üretken şekilde değerlendirmek, yapılması gereken görevleri aksatmadan, ertelemekten zamanında ve en iyi şekilde yapmak her süreç ve dönemde yerine getirilmesi gereken görevlerdir.

Devrimci görüşlere sahip olmak kadar devrimci bir yaşamda sahip olmak da önemli bir yerde durmaktadır. Bir militanı anlamak, tanımak, değerlendirmek için onun yaşamına bakmak gerekir. Nasıl yaşıyor? Nasıl çalışıyor? Görevler yaklaşımı nasıl? Bir emekçi gibi mi yaşıyor ve çalışıyor? Bir gününü, yaşamına ait anları nasıl değerlendiriyor? Ne üretiyor? Ne kadar üretiyor? Çevresindekilere ne kadar örnek ve nasıl bir model oluyor? Sözlerine ne kadar güveniliyor? Sürece ve geleceğe ilişkin plan ve projeler oluşturabiliyor mu? Sorunların çözümünü için ne kadar yoğunlaşıyor?

Bulunduğu ortamda yoldaş-

larını ne kadar geliştiriyor, devrimcileştirip birleştiriyor? Düzenli-süreklili politik çalışma yürütüyor mu? Yoksa canı isteyince, ihtiyaç duyunca mı çalışma yürütüyor? Ne kadar okuyor? Kendisini hangi konularda ne kadar geliştiriyor? Yoldaşlarını politik çalışmalar yürütmeleri için ne kadar harekete geçiriyor, nasıl bir çaba ortaya koyuyor? Hata ve eksikliklerini ne kadar kabul ediyor, ne kadar dürüst ve samimi bir şekilde özeleştiriyor? Kendini ne kadar geliştirip yeniliyor? Zorlu ve riskli görevlere ne kadar kendisini hazırlıyor? Sorular çoğaltılabilir.

Sorun ve sıkıntı yaşandığında öncelikle kendimizi sorgulamalı ve düzeltme ve devrimcileşmeyi öncelikle kendimizden başlatmalıyız. Kendisini düzeltip devrimcileştiremeyen, başkalarını düzeltip devrimcileştiremez. Başkalarını devrimcileştirme çalışması yürütmeyen de kendisini devrimcileştirme ihtiyacı hissedemez. Bunun zorunluluğunu öncelikle kendisinden başlatılabilir başarıyı kucaklayabilir.

Bugün, devrimci görevlerin başında yaşamın devrimcileştirilmesi gelmektedir. Yaşamını, son nefesine kadar sürekli, düzenli ve disiplinli bir şekilde örgütleyenler, devrimcileştirenler devrimci iddia ve iradeyi ölümsüzleştirebilir. Bu görev, bilinçli ve gönüllü şekilde yerine getirildiğinde sisteme ait tüm karanlıklar parçalanır, aydınlık ve gelecek yaklaşır. Bu görev ciddi bir iç mücadele ve çatışmayla ve ille de kolektifle birlikte sürdürüldüğünde başarılır. Militan "ben yeterliyim, gelişmeye ihtiyacım yok" deme lüksüne sahip değildir. Nasıl ki hareket sonsuz ve sınırsız ise devrimci gelişim ihtiyacı da sonsuz ve sınırsızdır.

ESP'den Amed'de şehitler anması

Amed: ESP tarafından 18 Kasım günü örgütlenen devrim şehitlerini anma etkinliği Amed İl Binasında gerçekleştirildi. "Gelenekten Rojava'ya ölümsüzleri anıyoruz" şairiyle gerçekleştirilen anmada devrim mücadelesinde ve Gezi İsyanında şehit düşenlerin fotoğrafları asılmıştı.

Yapılan saygı duruşunun ardından sinevizyon gösterimine geçildi. Sinevizyon gösteriminin ardından ESP İl Yöneticisi **Hayati Yıldız** bir konuşma yaptı. Konuşmasında, "Devlet şehitlerin cenazesinde dahi korkmaktadır. Bunu Serkan Tosun'un cenazesini Türkiye'ye getirirken gördük" dedi.

Yıldız'ın ardından anmaya destek veren **Partizan** adına da bir konuşma gerçekleştirildi. Partizan temsilcisi konuşmasında "Devrim şehitlerinin yarattığı bilinci kuşanarak onların bize bıraktığı devrim mücadelesini sebatla yürütmeliyiz" dedi.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Naki Gök: 1 Aralık 1976'da Samsun'da sivil faşistler tarafından katledildi.

Mazgirt Şehitleri: 1986 yılının 1 Aralık günü TC güçleri ile Partizanlar Mazgirt-Geçitveren köyünde çatışmaya girer. Çatışmada **Timur Demir, Suna Yıldırım** ve **Besime Doğan** şehit düştü.

Hülüküşağı Şehitleri: 5 Aralık 1981 tarihinde Ovacık'a bağlı Hülüküşağı köyünde Partizanlar bir evde konaklarlar. İhbar sonucu buldukları köy çembe-

re alınır. Çemberi fark eden Partizanlar paniğe kapılmadan silahlarına sarılırlar. İlk ateşte bir başçavuş ve iki er ardarda yere yığılır. Bu saldırı sonrasında düşman güçleri çil yavrusu gibi dağılır. Düşmanın paniğinden faydalanarak iyice ilerleyen Partizanlar, daha önceden mevzilenmiş yüzlerce namlunun ölüm kusmasının sonucunda kayıp verirler. İlk önce **Veysel Uyar** ardından **Erdoğan Tekin** şehit düşer. Kendi kayıpları karşı-

sında aldıkları canla yetinmeyen düşman güçleri, köylülere de baskı ve işkence yapmıştır.

İbrahim Kır: Dersim Ovacık Yazören köyünde dünyaya gelen Kır, ilkökulu köyünde bitirdikten sonra ekonomik nedenlerden dolayı okuyamadı. Çalışmak için İstanbul Kazlıçeşme'ye geldi. 1975 yılında işçiliğe başladı. Aralık 1980'de işyerinde yürüttüğü faaliyetten dolayı gözaltına alındı. Günlerce süren işkencenin ondan bir şey alamayacağını anlayan katiller çareyi onu katletmekte buldu.

İzmir'de Gezi ruhuyla Forumfest

İzmir: Gezi ruhuyla bir araya gelen İzmir halk forumlarının "Doğa ve yaşam alanlarımıza karşı buradaydık, buradayız, burada olacağız" şiarıyla düzenlediği Forumfest 23-24 Kasım tarihlerinde gerçekleştirildi. Pek çok devrimci, demokratik kurumun, forumun stantlarını kurarak yayınlarını ulaştırdığı festivalde **Umut Yayıncılık** ve **Yeni Demokrat Kadın** da stant açtı.

Gün boyunca çeşitli etkinlikler yapılan festivalde Kazova direnişçileri adına da katılan bir işçinin konuşmacı olduğu bir ekoloji paneli düzenlendi. Gün boyu etkinlikler yapılan Forumfest'te en renkli bölümü Kadın Atölyesi Bölümü oluşturdu. **Mora Çalan Kadın** grubu "**Susamam**", "**Benim Annem Cumartesi**" vb. şarkılarıyla renkli ve neşeli anlar yaşattı. Gezi Tutsak Aileleri tutsakları sahiplenmeye çağırda bulunurken, evlerinden pişirdikleri yiyecekleri stantlarında satarak tutsaklar için dayanışma çağrısında bulundu. Etkinliklerin sona ermesi ile sona eren Forumfest'in ardından katılımcılar, Ankara'da saldırıya uğrayan emekçilerin yanında olduklarını belirtmek için Sevinç Pastanesi'nden Gündoğdu Meydanına bir yürüyüş düzenledi.

Devletin Gezi intikamında sıra tiyatrolarda!

Gün geçmiyor ki devletin Gezi İsyanı'ndan dolayı saldırmadığı, hakaret etmediği, çalışmalarına engel olmadığı, hedef göstermediği bir alan olsun. Kim kenarından bile olsa Gezi'ye dokunmuşsa, devletin hedef tahtasına oturuyor.

Bir öfke birikmesi olarak tanımladığımız Gezi İsyanı'nın önemli dinamiklerinden biri de sanat ile sanatçılardı. Onlar da saldırılardan nasibini aldı/alıyor. Özellikle Emek Sineması'na yönelik saldırganlıkla iyice ortaya çıkan bu düşmanlık, kendi karşısını Gezi'de yaratmıştı.

Muhafif kimliğiyle tanınan birçok sanatçı Gezi'de en ön saflarda durmasını bilmiş ve bu yüzden de devletin bizzat hedefi olmuştu. Mehmet Ali Alabora gibi birçok sanatçı linç kampanyalarına maruz kalmış; devlet sözcülerinin tehdit ve karalamalarını duymuştu. Yine aynı günler "ünlülere uyuşturucu operasyonu" diye sunulan ve aslında bir gerçekliğe de işaret edilen operasyonun amacının uyuşturucuya duyulan öfkenin olmadığını herkes anladı. "Sanat camiası" nda yoz ilişkiler bir yana ancak "uyuşturucu operasyonu"nda gözaltına alınanların Gezi'ye destek vermiş ünlüler olması tesadüf müydü?

Devletin parası Gezi'ye katılanlar için olacak değil ya...

İşin en devrimci yanı ise, Gezi İsyanı'nın yarattığı korkunun hala sürüyor olması. Devlet kendince yaptığı cezalandırmalarla Gezi'ye dokunan herkesin burnundan getirmeye çalışıyor ve bir yandan da Gezi'ye daha uzak durmuşlara ayağınızı denk alın mesajı veriyor. Kültür ve Turizm Bakanlığı da özel tiyatrolar için açıkladığı destek fonunu bu anlayışa sadık kalarak hazırladı. Rekor destek olarak sunulan fon için 4.312.000 TL, 221 özel tiyatro için ayrıldı. Gezi'ye destek vermiş **Genco Erkal**, **Ferhan Şensoy**, **Haluk Bilginer**, **Levent Kırca**, **Ankara Sanat Tiyatrosu**, **Kumbaracı50**, **Bizim Tiyatro**, **Destar Tiyatro** gibi özel tiyatrolar ise

bu rekor destek fonunun dışında tutuldu. Bunu ise bizzat fondan yararlananların belirlendiği Değerlendirme Komisyonu üyesi tiyatrocuların açıklamalarından biliyoruz. Kültür ve Turizm Bakanlığı Destek Fonu, dört bakanlık bürokratından ve üç de bağımsız sanat temsilcisinden (akademisyen, oyun yazarı vb.) oluşan bir Değerlendirme Komisyonu tarafından belirleniyor. Devletin dört kişilik sayısal üstünlüğü dediğinin olmasının garantisi...

Yani devletin istediği, belirlediği her şey komisyonla kararlaştırılıyor. Bu yılki fon da bu egemenlik sayesinde belirlendi ve rekor

müz zaman destek fonunun sağladığı imkân, özel tiyatrolar için önemli bir noktada duruyor. Hazırladıkları projeleri hayata geçirebilmek için ihtiyaç duydukları maddiyatı bu fondan karşılayabiliyorlar. Ki tiyatronun sahnedeki maddi karşılığının çok az olduğunu düşündüğümüzde bu imkân daha da önemli oluyor. Muhafif sanatçıları bu şekilde zor durumda bırakmaya çalışıp, çalışmalarını da sekteye uğratmak isteyen devlet; "bakın size istediğim zaman ne yapabiliyorum" mesajıyla da bol bol ödenek ayırdığı tiyatrolara sesleniyor. Çünkü kaybedecek şeyleri olanlara saldırmanın kendi düzeni

Gün geçmiyor ki devletin Gezi İsyanı'ndan dolayı saldırmadığı, hakaret etmediği, çalışmalarına engel olmadığı, hedef göstermediği bir alan olsun. Kim kenarından bile olsa Gezi'ye dokunmuşsa, devletin hedef tahtasına oturuyor.

destek olarak sunulsa da Gezi İsyanı'na destek veren özel tiyatroların yardımı kesildi. Komisyon üyesi olan Dokuz Eylül Güzel Sanatlar Fakültesi'nden Prof. Dr. **Semih Çelenk** durumu şöyle anlatıyor; "Komisyonun resmi memur üyelerince açıkça belirtilmese de benim dolaylı bir cezalandırma olarak gördüğüm, hissettiğim ve ölçütlerinin de nesnel olmadığına inandığım bu yararlandırmamaya karşı olduğumu komisyon toplantısında ortaya koydum. Bakanlığın bürokratları aracılığıyla gösterdiği bu yaklaşımın, her ne kadar açıkça belirtilmese de Gezi Direnişine fikren ve cismen katılan toplulukların bir kısmının dolaylı olarak cezalandırıldığı yönündedir." Düşündüğü-

içerisinde ne anlama geldiğini çok iyi biliyor.

Elbette devletin zor durumda bırakma ve mücadeleden uzak tutma anlayışının istediği gibi olma mutluluğu yok. Ki fon ayrılmayan özel tiyatroların ve sanatçıların tek tek yaptığı açıklamalar da bunu gösteriyor. Baskının amacının bilincinde olan tiyatrolar, yollarına devam edeceklerini ifade ediyorlar. Alternatifi yaratmak tam da, bunun engellendiği anda karşılığını buluyor zaten.

Laz Enstitüsü için açılış etkinliği

H. Merkezi: İstanbul'da 23 Kasım günü **Laz Enstitüsü'nün** açılış etkinliği gerçekleştirildi. Caddebostan Kültür Merkezi'ndeki etkinliğe demokratik kurumlardan eski milletvekili ve sanatçılara kadar birçok kişi katıldı.

Ayşenur Kolivar'ın ağıtıyla başlayan etkinlik, Lazları anlatan bir sin-evizyonla devam etti. Enstitü'nün

kurucularından Mehmet Bekaroğlu yaptığı konuşmada Lazların da tekipleştirme politikasına maruz kaldığını belirterek "Çocukken okulda tuvalete gitmek istediğimde Lazca söylediğimde öğretmenimin tokadını yedim" dedi.

Bekaroğlu Enstitü'yü kurmadaki amaçlarını Lazca'yı geliştirmek ve yaygınlaştırmak olarak açıkladı. Tür-

kiye'deki 600 bin Laz'dan yalnızca 250 bininin Lazca'yı konuşuyor ol-

masının sorumlusunun devlet olduğunu belirten Bekaroğlu, 28 Ağustos 2013 tarihinde ise Milli Eğitim Bakanlığı'na Laz dilinin seçmeli ders olarak okutulması için başvuru yaptığını ve kabul edildiğini söyledi. Etkinlikte Bekaroğlu'nun yanı sıra çok sayıda kişi konuşma yaptı. Konuşmaların ardından **Erdal Bayraktaroğlu** ve **Grup Marsis'in** Lazca ezgi-leriyle etkinlik son buldu.

Nepal'de halk, hükümeti mahkum etti

Halk Savaşı itibarını sürdürüyor!

Hatırlanacağı gibi, Nepal'de, 19 Kasım tarihinde Kurucu Meclis seçimleri gerçekleştirilmiş, seçimler öncesinde **Nepal Komünist Partisi(Maoist)** önderliğinde ittifak kuran 33 politik parti, seçimleri boykot edeceğini açıklamıştı. Halka genel grev ve boykot çağrısı yapan NKP(Maoist)'in bu çağrısının başarısı ya da başarısızlığı bir anlamıyla da, Prachanda-Baburam ikilisinin önderliğindeki Birleşik Nepal Komünist Partisi(Maoist)'in eleştirisiyle birlikte ayrılan kadroların kurduğu NKP (Maoist)'in de ülke çapındaki etkisini gösterecekti.

Başında BNKP(M)'in bulunduğu Nepal hükümeti, 33 partinin bu kararının ardından saldırgan bir tutum takınmış, nitekim bu tutumunu boykot günlerinde pratiğe dökmüştü. Seçim-boykot günü ülke çapında 54 bin polis, 20 bin Silahlı Polis Gücüne bağlı paramiliterler, 40 bin geçici polis ve 61 bin asker görevlendirilmişti. Bu durum Maoistlerle devletin 2006'da yaptığı **Karşılıklı Barış Anlaşması** sonrasındaki en paranoyak önlem oldu. Hükümet, boykot organizatörlerine vahşi baskı, tutuklama ile grev-boykotlara saldırı ile karşılık verdi. NKP(Maoist) kadrolarının da tutuklamayla tehdit edildiği saldırganlıkta, birçok aktivistin gece yarılarında evleri basıldı.

NKP(Maoist), seçimlerin, Hindistan'ın Nepal'in bağımsızlığını engellemeye dönük bir komplosu ve yayılmacı Hindistan'ın Güney Asya'nın küçük ülkelerinin bağımsızlığını çiğneyen uzun tarihinin parçası olduğunu savunarak seçimleri boykot ediyordu.

2008'deki seçimlerde Halk Savaşı'nın taleplerinden biri olan monarşinin yıkılması ve feodal toprak düzeninin dağıtılmasını gerçekleştirmişti. Bunlar, ülkedeki burjuva demokratik devriminin anahtar görevleriydi ve Maoistlerin nihai olarak hedefledikleri,

2013 Kasım seçimlerinde yapılan boykot çağrısının başarısını, Halk Savaşı'nın kitlelerin bilincinde nasıl bir sıçrama yaptığının ve düşmana karşı savaşın hala ne kadar sıcak etkileri olduğunun göstergesi olarak kabul edebiliriz. 19 Kasım seçimlerinin ardından, birçok medya kuruluşu, 1. Meclis seçimlerinden daha büyük bir katılım ile seçimlerin gerçekleştiğini, seçime % 70 oranında katılım olduğunu iddia etti. Oysa gerçeklik elbette böyle değildi.

Halk Savaşı'nın 1996'da başladığı **Rolpa'nın Thewang** köyünde yaşayan 9 bin kişiden hiçbiri sandık başına gitmeyerek NKP(Maoist)'in çağrısına tam katılım gösterdi. Boykot, hükümetin ordu ile yoğun baskısına karşın gerçekleşirken, seçimler öncesinde ismini kaydettiren 1.878'den sadece 60'ı seçim kartını almıştı.

işçi ve köylülerle birlikte iktidarı ele geçirme stratejisine aykırılık ya da engel teşkil etmiyordu. Bu dönemde, bir dizi tartışmalı birlik yaparak kurulan BNKP(Maoist) Halk Savaşı'nın prestijinden yararlanarak seçimlerde büyük bir zafer kazanmıştı. 2013 Kasım seçimlerinde yapılan boykot çağrısının başarısını da bu anlamıyla, Halk Savaşı'nın kitlelerin bilincinde nasıl bir sıçrama yaptığının ve düşmana karşı savaşın hala ne kadar sıcak etkileri olduğunun göstergesi olarak kabul edebiliriz.

Nepal tarihinde NKP(Maoist) önderliğinde birleşen 33 partilik ittifak, bir ilki teşkil ederken, kitlesel bir katılımı kamu sektöründe esnaf, sanayi, akademi ve ulaşım alanlarında büyük bir başarı elde edildi. İlk günün bu başarısının ardından hükümet, grevi durdurmak için tüm Nepal çapında seçtiği kadroları gözaltına almaya başladı. 52 kadro ve sempatizan tutuklandı. Bunların birçoğu gece yarısında evleri basılarak alındı. Halkı terörize etmek için aktif üyelerin hemen hemen tümünün evleri bu şekilde basıldı.

Nepal'in büyük kentlerindeki bir cadde boyunca yüründüğünde bu terör çok rahatlıkla hissedilmekteydi. Rutin polis memurlarının yanı sıra ağır silahlı polis güçleri caddeler boyunca noktalar oluşturarak kontrol yaptılar.

Halk, kral Gyenandra'nın iktidarı döneminde yapılan seçimlerden sonra ilk kez ordunun şehir merkezlerinde böyle görünür olmasına tanık oluyordu. Ancak bu kadar "güvenlik" çılgınlığıyla, tüm ülkede bomba ve patlayıcı maddeler yakalandığı iddia edildi. Bunlardan büyük bir kısmı "tanımlanamayan" gruplar tarafından bulunduğu ve NKP(Maoist) üyeleri tarafından taşındığı söylendi. Parti merkezi

ise yaptığı açıklamalarla bu iddiaları reddetti ve bunun, hareketi engellemek için bahane olarak kullanıldığını söyledi. NKP(Maoist) Başkanı **Mohan Baidhya (Kiran)** da bir açıklama yaparak hükümetin kendisini tutuklamak gibi bir niyeti varsa, buna hazır olduğunu açıkladı.

Seçimlere rekor katılım mı?

19 Kasım seçimlerinin ardından, birçok medya kuruluşu, 1. Meclis seçimlerinden daha büyük bir katılım ile seçimlerin gerçekleştiğini, seçime % 70 oranında katılım olduğunu iddia etti. Oysa gerçeklik elbette böyle değildi.

Gelin bu oyunu birlikte bozalım:

Nepal 27 milyonluk bir ülke. Bu 27 milyonun 12 milyonu 19 Kasım seçimlerinde seçmen olarak kayıt yaptırmış. (2008'de bu sayı 17.6 milyonmuş, yani daha baştan katılımı % 32'lik bir düşüşten bahsetmeliyiz!) 12.21 milyonluk seçmenin, seçime katıldığı iddia edilen % 70'i 8.54 milyon ediyor. Yani seçime 3.67 milyon kişi katılmayarak boykot etmiştir. Buna karşılık seçimler için kayıt yaptıranların 2008 ile 2013 arasındaki 5.39'luk düşüşünü hesaba katmayı akıl edemeyen burjuva medya, seçim sonuçlarını manipüle ediyor. (Seçmen yaşına gelenlerle seçmen kütüğünden ölüm vb. nedenlerle düşenleri eşit kabul edelim!) Kısacası, 2013 seçimlerine katılmayanlar ve hiç kayıt yaptırmayanların toplamı 9.06 milyon ediyor ki, bu da (2008 seçmen sayısına göre) yüzde 51.5 oranında boykot gerçekleştiğini gösteriyor.

BBC dahil, birçok basın-yayın kuruluşu Nepal'deki seçimlerin, hükümetin meşruluğunu onayladığını söyleyerek büyük bir yalanın ortağı ve propagandacısı oluyor.

Boykot süreci bu şekilde işlerken, seçimlere katılan en güçlü iki partiden biri olan ve resmi olmayan sonuçlara göre Nepal Kongre Partisi karşısında büyük bir yenilgi alan BNKP(M), seçimlerde yolsuzluk iddiasında bulunarak oy sayımının durdurulmasını istedi.

Prachanda, yolsuzluk iddialarıyla ilgili bağımsız bir araştırmanın yapılmasını istediklerini belirterek, taleplerinin karşılanmaması halinde meclisi boykot edebileceklerini kaydetti. Seçimin kesin sonuçların 1 hafta içerisinde açıklanabileceği bildirilirken Nepal'deki 100 politik parti ve bağımsız adayın yarıştığı seçim sonucu oluşturulacak Kurucu Meclis, Parlamento görevini de üstlenerek hükümeti kuracak.

Ayvalıtaş mahkemesi ertelendi

Kartal: Gezi İsyanı sırasında 1 Mayıs Mahallesi'ndeki eylemde TEM otoyolunu trafiğe kapatmak isterken bir aracın çarpması sonucu yaşamını yitiren Mehmet Ayvalıtaş davasının duruşması 21 Kasım günü Kartal Anadolu Adliyesi'nde görüldü. Mahkeme öncesinde aralarında **Partizan**'ın da bulunduğu birçok devrimci ve demokratik kurum Adliye önünde eylemdeydi.

Sloganlarla adliye önünde bekleyen kitle, duruşma salonuna girmek isteyen kitleye polisin saldırdığı haberi üzerine adliye kapısına yüklendi. Kitle adliye kapılarını kırarken, duruşma salonunun açıldığı haberi üzerine sloganlarla bekleyişini sürdürdü. Burada forum gerçekleştirilerek Ayvalıtaş'a ilişkin konuşmalar yapıldı. Daha sonra duruşma salonundan çıkan HDP Eş Başkanı **Sebahat Tuncel** bir konuşma yaptı. Tuncel'in ardından Berkin Elvan'ın babası **Sami Elvan** bir konuşma yaparak, "*Bu dava hepimizin davasıdır. Biz kazanacağız*" dedi. Elvan'ın ardından duruşmadan çıkan sanatçı **Pınar Aydınlar** ve ESP Genel Başkanı **Figen Yüksekdağ** içerideki gazlı saldırıyı aktardı.

Mahkeme heyeti bir sonraki duruşmayı 5 Şubat 2014'e erteledi. Duruşmaya **Ethem Sarısülük**, Ali İsmail Korkmaz, **Abdullah Cömert** ve Ahmet Atakan'ın aileleri de katıldı.

Kadıköy'de yürüyüş

21 Kasım günü görülen duruşmada sanıkların tutuksuz yargılanması kararı ve duruşma öncesi adliye içerisindeki polis saldırısı Kadıköy'de yapılan yürüyüş ile aynı günün akşam saatlerinde protesto edildi. "**Bu dava bizim**" yazılı pankart açan kitle yoğun çevik kuvvet polisi ve TOMA ablukası altında Altıyol'da toplandı. Aralarında **Partizan**'ın da bulunduğu kitle Bahariye sokakları boyunca yaptığı yürüyüşte Gezi şehitleri andı.

Sana söz Berkin...

Gülsuyu: "**Sana söz, gördüğün bütün rüyaları gerçeğe çevireceğiz Berkin**" şiarıyla 150 günü aşkın bir süredir Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi yoğun bakım ünitesinde umutla uyanmasını beklediğimiz Berkin Elvan'ın ailesini ziyaret ettik.

Hastane bahçesinde oğlunun yoğun bakımda uyanmasını bekleyen **Gülsüm Elvan**'ın yanına giderek, ona sarılıp acılarını paylaştığımızı ilettik.

Gülsüm ana bizi gördüğünde duygulanarak "*hoş geldiniz*" dedi. Ve "*isterse yıllar geçsin biz Berkin'in uyanması için beklemeye devam edeceğiz*" şeklinde konuştu. Biz de "*Berkin uyandığında gördüğün bütün rüyaları gerçeğe çevireceğiz*" diyerek Berkin'e söz verdik.

(Gülsuyu'ndan doğal muhabir)

Ali İsmail'in mahkemesi de ertelendi

İstanbul: Gezi İsyanı sürecinde ülkenin dört bir yanına yayılan eylemler sırasında Eskişehir'de sivil faşistler ve

polisler tarafından dövülerek öldürülen **Ali İsmail Korkmaz** davasının Eskişehir'den Kayseri'ye alınması yetmiyormuş gibi şimdi de duruşma tarihi ertelendi.

20 Kasım'da Kayseri'de görülecek duruşmanın "belli güvenlik ve hazırlıkların devam ettiği" gerekçesiyle bu eksikliklerin tamamlanmasının ardından yapılacağı belirtildi.

Eskişehir'de protesto

Korkmaz'ın dava tarihinin değiştirilmesi üzerine aralarında **YDG'lilerin** de bulunduğu kitle, **Ali İsmail Korkmaz Forumu** çağrısıyla Kanatlı AVM önünde biraraya geldi.

Kitle Korkmaz'ın katledildiği yere yürüdü ve burada açıklama yaptı. Gezi İsyanı'nda yaşamını yitirenlerin anıldığı eylemde **Berkin Elvan'a "Direnen Berkin, Eskişehir seninle"** sloganıyla selam gönderildi.

ÇOCUKLAR MI? Bir varmış, bir yokmuş...

"*Bence çocuk hakları, çocuk hayatının korunmasını sağlar*" dedi Berkay(1). Berkay ile biz arkadaşız; hiç tanışmadık, hiç konuşmadık. Tıpkı bu yıl yaşamını yitiren 55 işçi arkadaşım gibi. 17 yaşında, 11. kattan düşerek yaşamını yitiren inşaat işçisi **Gökhan**, İstanbul Esenyurt'ta çalıştığı firma TDS Reklam tarafından görevlendirildiği Özel Doğa Hastanesi'ne tabela asarken yüksek gerilime kapılan **Eren**, Erzurum'da HES inşaatında göçük altında kalan **Vefa**, 17 yaşında **Faruk**, 13 yaşındaki **Sami** gibi.

Koruyormuş bizi devlet yasaları, öyle diyor Cemil Çiçek. 18 yaşından küçüklerin ağır ve tehlikeli işlerde çalışmasının yasal dayanağının oluşturulması güvenceymiş demek. Yaşamı üreten minik ve nasırlı ellerimizden akan yasal kan daha öldürülecek arkadaşlarımızın güvencesiymiş.

Bir de tüm dünyada çocukların bayramı sadece Türkiye'de varmış. Bunu da o söylüyor. Çocukların bu kadar öldüğü bir ülkede ölümün bayramı kutlanıyor o zaman.

Bir yanımda arkadaşlarımı birer birer yitirirken, Elif'i arıyor gözlerim. Bakıyorum ama göremiyorum onu. Anneme sordum, evlendiğini söyledi. Evlenmenin nasıl olduğunu sorduğumda ise "*Evcilik gibi bir şey*" dedi. Şaşırdım doğrusu; daha dün saklambaç oynadık, evcilik oynamayı sevmediğini söylemişti bana. Nedenini sorduğumda, ağlamıştı Elif. Evlilik de evcilik gibi bir şey olduğuna göre, Elif ağlıyor mudur şimdi?

Derken postacı çaldı kapıyı, mektup getirdi bir başka arkadaşım Eren'den. Eren, hapishanede kalıyor

şimdi. Bakmayın evliliği bilmediğine; iyi bilirim hapishanenin ne demek olduğunu. Pozantı'daki hapishaneye yasal güvenceler altında götürdüler onu, taş attığı için. Hapishanelerde neler yaşandığını da iyi bilirim. Müdürlerin, gardiyanların, polisin tacizini ve tecavüzünü de. Buna ses çıkarmayıp, "*rızası vardır*" diyerek suçluları aklayan hakimleri de tanırım.

Bu yaşına rağmen devleti de iyi tanırım. Sağlık Bakanını; bir gezi sırasında yanına yaklaşan 10 yaşındaki bir çocuğa ayakkabılarını boyatıp ve ona para vererek, kendisine bir boyacı sandığı almasını önermesi ve bunu çocuğu "desteklemek" adına yaptığını söylemesinden;

Mahkemelerini; 2,5 yıl önce yaşamını yitiren 16 yaşındaki **Muhammet İsa Soysal**'ın ailesine mahkemenin "oğlunuz 65 yaşına kadar yaşardı, asgari ücretle çalışırdı" diyerek 47 bin TL tazminat belirlemesinden; 13 yaşındaki **Ahmet Yıldız**'ın patronuna 30 bin 40 TL ceza vermesi ve bunu 24 taksite bölmesinden;

Sivil toplum örgütlerini; mevsimlik çocuk işçilerine Adana'da "Cami Çocuk Arkadaşlığı" adı altında bir etkinlik düzenleyerek ve onlara "ahlaklı ve erdemli bir birey olmalarını" söyleyerek ucuz emek kulluğu oluşturma çabalarından; Şirketlerini; Koç Holding'in "meslek lisesi memleket meselesi" projesi ile ülkeyi ucuz emek cenneti haline getirmeye çalışmasından;

Milli Eğitim Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, AB Türkiye Delegasyonu'nun Ankara'da gerçekleştirdikleri konferansta, patronların nasıl bir mesleki eğitim istediği-

nin masaya yatırılarak meslek liselerinin iş piyasasına göre şekillenmesi; 21 pilot ilin seçildiği proje kapsamında, şirketlerin de olduğu yönetim kurullarıyla liselilerin "kalitesi"nin belirlenecek olmasından tanırız.

Ben mi? Siz de tanırırsınız beni. Ben, bu devletin yürüttüğü kirli savaşın öldürdüğü **569 çocuktan biri**yim. Ceylan'ım ben, Uğur'um, Enes'im, Behzat'ım ben. 9,5 yaşındaydım henüz. Bitki örtüsünün maki değil, mayın olduğu bölgede yaşıyordum. Oyuncak arabamın tekerine takacağım halkanın, havan pimi olduğunu bilmeden çektiştirken öldüm; iyi tanıdığım bu devletin katlettiği diğer arkadaşlarımdan biriyim, daha öldürülecek diğer çocuklardan biri.

Kestel halkı zehirli dumana isyan etti

Bursa: Bursa'nın Kestel ilçesinde halk, patronların aşırı kâr hirsından dolayı fabrika bacalarından çıkan zehirli dumanın önlem alınmadığı için bir basın açıklaması ve yürüyüş yaptı. "**Çocuklarımızın kanser olmasını istemiyoruz**" diyen halka çevreciler de destek verdi.

17 Kasım Pazar günü Elmalık Mahallesi'nde toplanan Kestel halkı adına açıklama yapan **Mesut Anıl**, bazı fabrikalar kurulduğu günden beri denetim olmadığını, aylar öncesinde binlerce imza toplayıp, Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü'ne vermelerine rağmen fabrika bacalarından tüten zehirli dumana gerekli kontrolün yapılmadığını anlattı.

Halk, sanayi bölgesinden sloganlar eşliğinde, alkışlarla Kestel Meydanı'na yürüdü. Ardından Kestel Belediyesi de görevini yapmadığından dolayı protesto edilerek, taleplerin yazılı olduğu dövizler belediye binası önüne bırakıldı.

Gülsuyu'nda gazete değerlendirmesi

Gülsuyu: 20 Kasım Çarşamba günü **Gülsuyu Mahallesi Özgür Gelecek okurları** olarak, gazetemizin 76. sayısını okuyarak değerlendirdik. Öncelikle haftalık bir program hazırlayarak, bu çerçevede hazırlanan programa göre gazetemizin elimize ulaştığı gün okuyup tartışılacak, gazetemizi halka ulaştırdığımız zaman okurlarımızla gazetemiz üzerine konuşurken, gazetemizden bağımsız olmadığımızı ve gelebilecek sorulara hazır olmamız gerektiğinin bilincinde dağıtımımıza çıkmamızın önemini tartıştık.

Ardından **"25 Kasım, korku duvarlarımıza darbe vurduğumuz gün olsun"** yazısını, gündem, Pusula ve kültür sanat sayfalarını okuyarak değerlendirdik.

Esenyalı'da dağıtım

Esenyalı: 17 Kasım günü gazetemizin 75. sayısını okurlarımıza ulaştırdık. Dağıtım esnasında gazete üzerine sohbetler ederek, bundan sonra bölgede sürekliliği dağıtımlarımızın olacağını ve mahalledeki meclislere dâhil olacağımızı dile getirdik. Gazete dağıtımımızı sonlandırdıktan sonra Esenyalı Kadın Dayanışma Derneği'ni ziyaret ederek YDK'nın çıkarmış olduğu broşürümüzü bıraktık. (**Esenyalı ÖG okurları**)

Maoist hackerlardan eylem

H. Merkezi: Maoist Hacker Grubu **Anarchy Crew**, RedHack üyesi suçlamasıyla gözaltına alınanlar için www.siberguvenlik.org.tr sitesini hackledi. Maoist Kürt hacker grubu yaptığı açıklamada **"Gücü yeten bizleri de bulsun ve tutuklasın! RedHack üyesi denilerek gözaltına alınan dostlarımız serbest bırakılsın! Yaşasın Devrimci Dayanışma!"** dedi.

"Sizi 24 saat gözetleseler ne yaparsınız?"

Ankara: TKMP, 19 Kasım günü Adalet Bakanlığı önünde tutsaklara yönelik saldırılara ilişkin basın açıklaması yaptı. İzmir Kırıklar Hapishanesi'nde Gezi tutsaklarının kaldığı bölümlerde başlayan ve daha sonrasında birçok hapishane- de devam eden kamera saldırısında Sincan Hapishanesi'nde birçok tutsak kameralara saldırısına karşı çıktığı için işkence edilerek ve zorla tek kişilik hücrelere konulmuştu.

TKMP adına okunan açıklamada hapishanelerin insanın kimliğini, kişiliğini, ruhsal ve bedensel sağlığı çürütüğüne dikkat çekilirken İHD'nin hapishanelerdeki hak gasplarına yönelik verilerine yer verildi.

Açıklamada ayrıca Sincan Hapishanesi'ndeki kamera saldırıları aktarıldı. Açıklamada Sincan 1 No'lu F tipi Hapishane Müdürü **Celalettin Konca'nın** tutsaklara **"Size hapishanede olduğunuzu hissettireceğim"** diyerek tehdit ettiği belirtildi.

Tekirdağ'da Erhan Tuncel'e hizmette sınır yok!

H. Merkezi: Mektup yoluyla gazetemize ulaşan Tekirdağ 1 Nolu'dan Tut-sak Partizanlar yaptıkları açıklama ile **"Büyük ağbi devlete, Tekirdağ 1 No'lu F tipi Yönetimi Erhan Tuncel'e hizmette sınır tanımıyor!"** dediler. **"Coğrafyamızın ender dürüst aydınlarından Hrant Dink'in katledilmesine devlet adına nezaret eden Erhan Tuncel isimli düşkün unsur bir kez daha tutuklanarak bulunduğumuz hapishaneye konulmuştur. Kirli bir mendil gibi fırlatıp bir kenara attıkları bu eli kanlı düşkün unsuru hapishaneye**

gönderirlerken bu karanlık zihniyetin hapishane idaresindeki uzantılarına 'emanet' etmeyi de unutmamışlardır. Bu uzantılar rahatını sağlamak, koruyup kollamak için derhal harekete geçmişlerdir. İnsan içine çıkacak yüzü bulunmadığı ve özel ilişkilerini deşifre olmaması için hemen özel hücreye alınarak bir dediği ikiletilmeden yerine getirilmektedir" diyerek, Dink'in katillerinden Tuncel'in devlet tarafından el üstünde tutulduğunu belirttiler.

"Böyle bir halk düşmanı ile aynı havayı solmak istemeyen ağırlaştır-

rılmış müebbetlik arkadaşlarımız Tekirdağ 1 Nolu F Tipi yönetiminden bu düşkün unsurun başka yere götürülmesini istemişlerdir" diyen tutsak Partizanlar, protesto eden yoldaşlarının başka hücrelere kaçırıldıklarını belirtti. Son olarak **"TKP/ML dava tutsakları olarak bir kez daha belirtiyoruz; Erhan Tuncel gibi elinde halkımızın evlatlarının kanı bulunan halk düşmanları ile aynı ortamda bulunmayacağız. Hapishane idaresinin bu dayatmasında ısrar etmesi halinde eli kanlı halk düşmanlarının başına gelebileceklerden sorumlu olmayacağımızın bilinmesini istiyoruz"** dediler.

Bir annenin feryadı...

16 Kasım... Tarihi gün... Bir taraftan Irak Kürdistanı'nın Kürt liderlerinden KDP'li **Mesud Barzani**, diğer taraftan 38 yıldır sürgünde olan ve son senelelerini "ha gittim, ha gidecem" diyerek geçiren Kürt sanatçı **Şivan Perwer**... Olağanüstü bir buluşma olduğu kesin bu ziyareti.

Ama kimin için? Kimin yararına? Barzani, Suriye Kürdistanı'nda, Rojava'da kendisinden bağımsız ve halkçı bir Kürt hareketinden -PYD'den- rahatsız. TC, zaten Rojava'da PYD'nin varlığından kaynaklı başından bu yana karın ağrısı çekiyordu. İki karın ağrısı birleşince Amed'de bu tarihi buluşma gerçekleşti. Ha tabii, ABD ve Rus emperyalizminin Suriye üzerinde vardıkları "geçici" mutabakatın ardından TC'nin ABD tarafından İran ile arayışta düzeltme operasyonunda görev alması ve yine TC üzerinden Irak Kürdistanı'nın enerji kaynaklarını hibe etme çabası da bu buluşmanın nedenlerinden biridir.

Kürt müziğinde tartışılmaz bir yeri olan ve Kürt halkının acılarını, hüznlerini, sevinçlerini sesi ve sazıyla dünyaya duyuran; ancak duruşu ile ne bu sevgi selini ne de değeri hak etmeyen Şivan Perwer ise, son yıllarda ülkeye gelme ihtimali üzerinden zaten sık sık gündemdediydi. Ancak bu geliş ihtimalleri **nedense** hep AKP'nin ülkede Kürt meselesinde sıkıştığı dönemlere denk

geldi! Tesadüf müdür, bilinmez ama gerek verdiği röportajlarda "Hoca efendi"yi öven (Fethullah Gülen) gerek **"Başbakanımızın da dediği gibi çok çocuk istiyoruz"** diyerek evlenen çiftlere seslenen gerekse de Erdoğan'ın önünde eğilen Şivan'ın "memleket hasreti" pek samimi görünmüyordu.

"Oğlumun katili sizsiniz..."

Tüm bunlar tarihi buluşmaya yönelik onlarca tartışmadan sadece bazıları... Ama internete düşen yüzlerce kare arasında eksik biri vardı görülmeyen...

Bir kadın... Tek başına bir kadın... Elinde boyundan büyük bir pankart ve üzerinde 28 Haziran'da Amed-Lice'de karakol yapımını protesto ederken asker tarafından vurularak öldürülen oğlu **Medeni Yıldırım**'ın fotoğrafı ile **Fehriye Yıldırım**'dı o kadın... Başba-

kan Erdoğan, Amed'e geldiğinde ilk ziyaretini yaptığı Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi önüne gelen anne Fehriye Yıldırım, gözyaşları içinde yaptı protesto eylemini. **"Oğlumun katili sizsiniz"** diyordu Medeni'nin annesi, "sizsiniz!"

Ve bir annenin gözyaşlarına basa basa Medeni'nin katili, katledilmesinin baş sorumlusu Erdoğan'ın sahnesine çıkıyorlardı Barzani ile Perwer... Barzani emperyalistler ve faşist TC ile ne gibi anlaşmalar yaptı, neler kopardı? Bunu ileriki süreçlerde göreceğiz.

Peki ya Şivan Perwer, o ne yapacak? Belki Medeni'nin annesinin gözyaşlarını ve çığlığını hiçe sayan Perwer bir zaman sonra bu çığlığı da türküyü yapar kendine! Bizim içimiz o türküyü titrerken, kimbilir Şivan o türkünün primiyeli hangi Kürt düşmanının ekmeğine yağ sürer!

Sarıgazi'de YDG çalışması

YDG olarak Yenidoğan Mahallesi'ndeki liseli arkadaşlarımıza sesimizi duyurmak için **22 Kasım** günü afiş ve sticker çalışması yaptık. Mahallede bulunan genç arkadaşlarımızla sohbet ettik. YDG dergisi verdiğimiz arkadaşlarla dergideki yazıları ve liselere yeni gelen disiplin yönetmeliğini, liselerde bulunan sivil polisler hakkında tartışma yürüttük. Bu başlıklar altında tavrımızın ne olduğundan bahsedip fikirlerini aldık. (**Sarıgazi**

NFKAL'de öğrenciler kantin fiyatlarına boykot etti

Çiğli Necip Fazıl Kısakürek Anadolu Lisesi öğrencileri, okul kantininin sağlıksız ve pahalı yiyecekler satmasını protesto etmek için imza kampanyası başlattı.

NFKAL öğrencileri kantin fiyatlarını ve yiyeceklerin sağlıksız oluşlarını defalarca okul

idaresine bildirmelerine rağmen fiyatlar düşmemiş aksine daha da artmıştı. Bunun üzerine konuya ilgisiz oluşu ve satışlarda bir değişim olmadığını gören öğrenciler 21 Kasım günü kantin boykotuna gitmiştir.

(**Menemen Liseli YDG**)

"Marmara görîstan, ji bo faşîstan!"

Kartal: Marmara Üniversitesi öğrencileri, artan polis, ÖGB destekli faşist saldırıları protesto etmek için **20 Kasım** günü **Göztepe Yerleşkesi** önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Yerleşke içerisinde bulunan İktisat Fakültesi'nden yerleşkenin ana kapısına sloganlar eşliğinde yürüyen öğrencilere **İstanbul Üniversitesi Forumu** da sloganlar eş-

liğinde yerleşke önüne gelerek destek verdi.

YDG'nin de katıldığı eylemde yapılan açıklamada, okulda geçtiğimiz günlerde yaşanan faşist saldırıya dikkat çekilerek bu saldırıların her yıl benzer şekilde yaşandığına ve öğrencilerin can güvenliğinin olmadığına değinildi. Ardından öğrenciler yerleşke kapısına şerit çekerek, okulda can güvenliği olmadığına ve Ali İsmail'in katillerinin okula girebilmesine tepki gösterdi. Gezi İsyanı'na atfen kapiya baret konuldu.

Haftalık özgür gelecek Pêşaroja Azad

Umum Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/Istanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/Istanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayincilik2007@hotmail.com

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

TC'de Kürt düşmanlığı sürüyor

Son zamanlarda Rojava sınırında yaşananlar, TC'nin Kürt düşmanlığını pekiştirir bir nitelik taşıyor. Akçakale'nin Rojava sınırında 12 Kasım'da, devletin kolluk güçleri 16 yaşındaki **Hasan Bakdur'u**, akrep tipi zırhlı araç ile ezdi ve ardından da üzerini toprak ile örttü. Baba, çocuğunu toprak altından çıkardı ama bu gayreti çocuğunun hayatını kurtarmaya yetmedi.

Daha üzerinden beş gün geçmişti ki sınırdan bir katliam haberi daha geldi. 17 Kasım'da Mardin'in Nusaybin İlçesi ile Qamişlo sınırında 3 Kürt genci TC askerleri tarafından ateş açılarak öldürüldü. Cenazeleri teslim alan aile, 3 cenazede de işkence izlerine rastlandığını, baş, kol ve ayaklarda kırıklar olduğunu ve bazı uzuvlarının kesilmiş olduğunu söyledi. Öldürülen Kürt gençleri Rojava'dan ayrılarak geçimlerini sağlayabilmek için gittikleri Nusaybin'de günlük 15-20 TL arası bir ücretle çalışıyorlardı.

TC'nin Kürt ulusuna yönelik katliamlarında bu yaşananlar ne ilk ne de son. KCK operasyonu adı altında tutsak edilen Kürtler ve Şakran Hapishanesi'nde olduğu gibi hapishanelerde cinsel ve fiziksel işkenceye maruz kalan çocuklar, TC'nin kolluk kuvvetleri tarafından panzerle ezilip üstü toprakla örtülen, elinde mayın

patlaması sonucu hayatını kaybeden çocuklar ve sınırda çalışmaya giderken önce kurşunlanıp sonra işkence edilen gençler... İsimleri çoğaltabiliriz.

Amed'de çözümsüzlük "gösterisi"

Devam eden operasyonlarla Kürt ulusal mücadelesi yürüten gençler gözaltına alınıyor ve tutuklanıyor. Kürt ulusuna karşı yok sayma ve asimilasyon politikalarının bir başka evreye taşınması diyebiliriz yaşanan duruma. TC'nin rehin anlayışı ve bunu bir siyasi koz olarak kullanma çabası aslında çözüm sürecinin nasıl seyir izleyeceğini de gösteriyor bizlere.

Akla gelen soru şu; medyaya yansıtılan çözüm süreci ne peki? Geçtiğimiz günlerde Barzani'nin Şiwan Perver'in ve Erdoğan'ın bir araya geldiği "gösteri" ne içindi? Bu soruların cevabı Kürt ulusal mücadelesine önderlik eden PKK ve PYD'yi tasfiye etmek mi, yoksa seçim çalışması olarak Kürtlerden güvenoyu toplamak mı? Tabii ki her ikisi de. Erdoğan'ın hesabını bozma çabasına giren ise yine çocuğu kolluk güçlerinin silahından çıkan kurşunla hayatını kaybeden Medeni Yıldırım'ın annesi olmuştu. Lice karakol yapımının protesto edildiği sırada halkın üzerine ateş açılmasıyla öldürülen Medeni Yıldırım'ın annesi **Fehriye Yıldırım**, tek başına Medeni'nin fotoğrafını almış Kürtçe ağıtlar yakarak çocuğunun katillerinin hesap vermesini istiyordu. Sergilenen şova sessiz kalmazdı, kalmadı da.

Rojava'da yerel yönetime karşı

Geçtiğimiz günlerde Rojava'ya saldıran 47

ayrı çetenin varlığı yansıdı kamuoyuna. Rojava'da yerel yönetime geçildiği gün olan 16 Temmuz'dan bu yana süren çatışmalarda sivillere saldıran çeteler, 50'den fazla insanı vahşice katletti.

Suriye'de Esad'ı devirmek üzerinden gelişen muhalefetle başlayan ve 2 yılı geride bırakan savaş ortamında, 19 Temmuz 2012'de Rojava halkı yaşadığı topraklarda yönetimi ele geçirmişti. Bölgede bütün dengeleri değiştiren bu durum TC için de kâbus anlamına geliyordu. Öyle ki Esad yönetimini devirmek amaçlı kurulmuş birçok örgüt aynı anda Rojava'ya saldırmaya başladı.

Saldırıları direnişle püskürtülürken, PYD ve diğer Kürt örgütlerinin bölgeyi savaş dışında tutma politikalarıyla geçici ateşkes ortamları sağlanmaya çalışılmıştı.

Asimilasyonun ötesine geçen bir politika

KDP'nin, PKK'ye karşı TC ile ortak hareket ederek Kürtler ve Kürdistan üzerinde daha fazla söz, yetki ve karar sahibi olmaya çalıştığı açıktır.

TC ise PKK'yi Barzani ile "işbirliği" yaparak geriletme, Barzani çizgisine getirmek için ilişkilerini kullanıyor, Barzani'yi öne çıkarıyor, ondan destek alıyor, destek çıkıyor.

"Diren Rojava, İstanbul seninle"

Kartal: "Diren Rojava, İstanbul seninle" şiarıyla BDP ve HDP İstanbul İl Örgütleri öncülüğünde örgütlenen mitingte binler Rojava için yürüdü. 24 Kasım günü düzenlenen mitingde aralarında **Partizan**'ın da bulunduğu çok sayıda kurum katıldı. Yürüyüşte YPG flamalarının yanı sıra PKK ve KCK'nin bayrakları da yoğun şekilde taşındı.

Partizan da Haydarpaşa Numune Hastanesi önünde bir araya gelerek, miting alanına doğru yürüdü. Mitingde "Gezi'den Lice'ye, direnişle zafere! Rojava halkı yalnız değildir" yazılı pankart açan Partizan kitlesi arama noktasına geldiğinde polisün üst arama dayatmasına karşı "Faşistlerden hesap lafla sorulmaz, bizde hesapları namular sorar" sloganıyla barikatı yıktı. Polis, barikatı bırakarak kaçtı. Alana giren Partizan korteji burada kitle tarafından alkışlarla karşılandı.

Aralarında HDP Eş Genel Başkanlarının da bulunduğu çok sayıda kişi yaptığı konuşmalarda Rojava'yı selamladı. Konuşmaların ardından miting sanatçıları **Merwan**, Erol Berxwedan ve **Grup Abdal**'ın ezgileriyle devam etti. Mitingde ayrıca SYKP'nin miting alanına yakın bir binaya astığı pankartın sivil polislerce indirilmek istenmesi üzerine kitle tepki gösterdi. Polis, kitlenin tepkisi karşısında geri çekilirken, çevik kuvvet polisi olayın geliştiği yere gelerek provokasyon yaratmak istedi.

Geçtiğimiz günlerde Rojava'ya saldıran 47 ayrı çetenin varlığı yansıdı kamuoyuna. Rojava'da yerel yönetime geçildiği gün olan 16 Temmuz'dan bu yana süren çatışmalarda sivillere saldıran çeteler, 50'den fazla insanı vahşice katletti.

